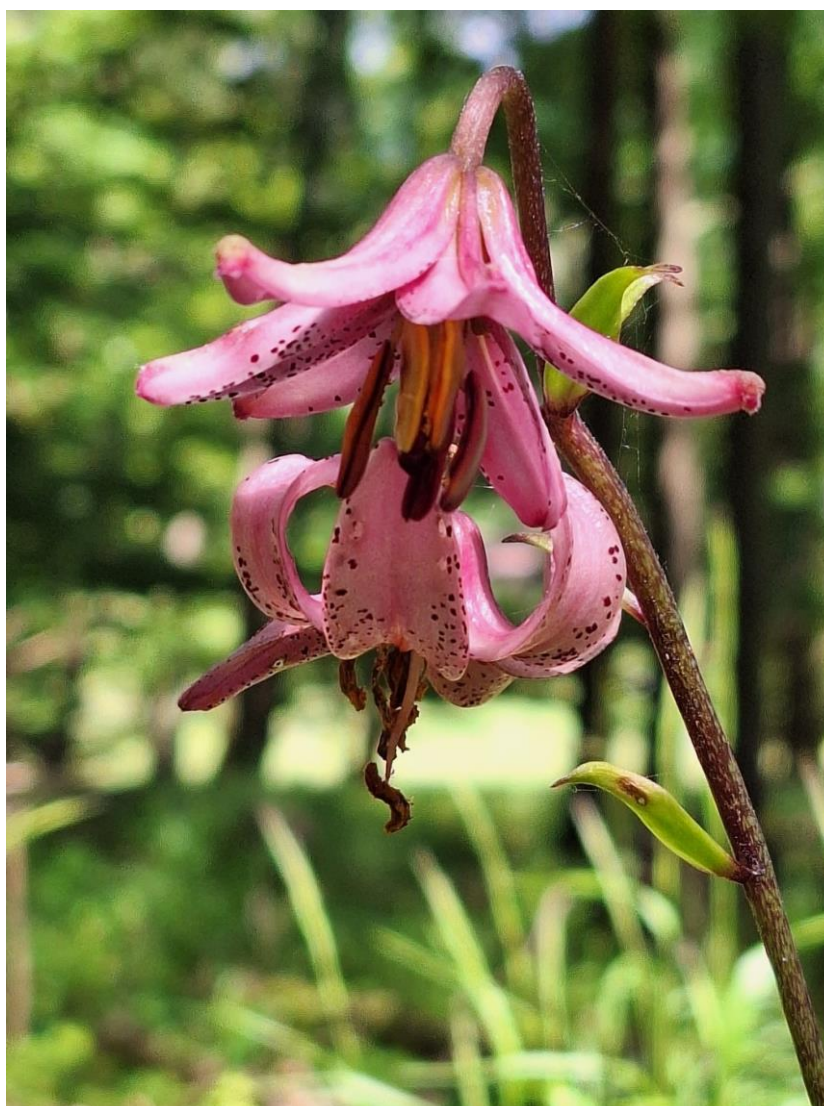


Plán péče o Přírodní rezervaci Maiberg

**na období
2025-2039**



Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	2
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	3
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	3
1.6 Kategorie IUCN	4
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	4
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	4
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	4
1.8 Cíl ochrany	7
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	9
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	9
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	9
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů	9
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	18
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	19
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	20
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	21
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	21
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup	25
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	27
3. Plán zásahů a opatření	27
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	28
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	28
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	32
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	32
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	32
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	32
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	32
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	32
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	32
4. Závěrečné údaje	34
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	34
4.2 Použité podklady a zdroje informací	34
4.3 Seznam používaných zkratk	35
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval	36
5. Přílohy	37

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	5979
kategorie ochrany:	přírodní rezervace
název území:	Maiberg
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	nařízení
orgán, který předpis vydal:	SCHKO Labské pískovce
číslo předpisu:	2/2014 ze dne 18. 12. 2014
datum platnosti předpisu:	2. 1. 2015
datum účinnosti předpisu:	2. 1. 2015

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Ústecký
okres:	Děčín
obec s rozšířenou působností:	Děčín
obec s pověřeným obecním úřadem:	Česká Kamenice
obec:	Česká Kamenice, Janská
katastrální území:	Dolní Kamenice, Janská

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: 621293, Dolní Kamenice

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
55/1		lesní pozemek		88 885	88 885
Celkem					88 885

** zde se uvede způsob určení výměr částí parcel (vyskytují-li se v území parcely pouze zčásti), popř. upozornění na parcelní nedostatky vymezení*

Katastrální území: 657204, Janská

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
948/6		lesní pozemek		4 235	4 235
Celkem					4 235

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	9,312			
vodní plochy			zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty				
orná půda				
ostatní zemědělské pozemky				
ostatní plochy			neplodná půda	
			ostatní způsoby využití	
zastavěné plochy a nádvoří				
plocha celkem	9,312			

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:

.....

chráněná krajinná oblast (včetně zóny):

CHKO Labské pískovce

překryv s jiným typem ochrany:

.....

mezinárodní statut ochrany:

.....

Natura 2000

ptačí oblast:

CZ0421006 Labské pískovce

evropsky významná lokalita:

.....

1.6 Kategorie IUCN

IV — území pro péči o stanoviště/druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Zachovalý smíšený listnatý les charakteru mozaiky dubohabřiny a suťového lesa s významnou a unikátní populací lilie zlatohlavé (*Lilium martagon*) a výskytem význačné entomofauny.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
L3.1 Hercynské dubohabřiny (as. <i>Galio sylvatici-Carpinetum betuli</i> , <i>Stellario holostea-Carpinetum betuli</i>) 9170 dubohabřiny svazu <i>Galio-Carpinetum</i>	50	Dubohabřiny se vyskytují na mírnějších svazích v JV a J části rezervace. Stromové patro je tvořeno habrem obecným (<i>Carpinus betulus</i>), dubem zimním a letním (<i>Quercus petraea</i> a <i>Q. robur</i>) v příměsi se vyskytuje lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>) a jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>). V keřovém patru se vyskytují jedinci dřevin stromového patra, dále líska obecná (<i>Corylus avellana</i>), ale i nepůvodní pámelník bílý (<i>Symphoricarpos albus</i>). V bylinném patře se hojně vyskytuje lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>). Z diagnostických druhů zde rostou např. jaterník podléška (<i>Hepatica nobilis</i>), kopytník evropský (<i>Asarum europaeum</i>), ptačinec velkokvětý (<i>Stellaria holostea</i>), válečka lesní (<i>Brachypodium sylvaticum</i>), violka lesní (<i>Viola reichenbachiana</i>) nebo zvonek broskvolistý (<i>Campanula persiciflora</i>). Hojná je lipnice hajní (<i>Poa nemoralis</i>). V současnosti je bylinné patro narušováno nadměrným sešlapem a trusem koncentrovaného výskytu spárkaté zvěře, což se projevuje pronikáním netýkavky malokvěté (<i>Impatiens parviflora</i>) a nitrofilních druhů kopřivy dvoudomé (<i>Urtica dioica</i>), česnáčku lékařského (<i>Alliaria petiolata</i>), konopice polní (<i>Galeopsis tetrahit</i> agg.) a pampelišky smetánky (<i>Taraxacum</i> sect. <i>Taraxacum</i>). Výskyt reliktních saproxylických brouků (např. <i>Platyrhinus resinosus</i> , <i>Kyklioacalles pyrenaicus</i> a <i>Rutera hypocrita</i>), zvláště dutinných (např. <i>Hypnogyra angularis</i> a myrmekofilní bráněnka <i>Clitellaria ephippium</i>). Druhově bohaté ekotony v ochranném pásmu (např. přítomnost pylonosných druhů vegetace).	a

<p>L4 Suťové lesy (as. <i>Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris</i>)</p> <p>9180* Suťové a roklínové lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i></p>	<p>45</p>	<p>Suťové lesy se vyskytují na strmějších svazích v západní části rezervace. Stromové patro tvoří především jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>) a javor mleč (<i>A. platanoides</i>), lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>) nebo jilm horský (<i>Ulmus glabra</i>). Bylinné patro není příliš vyhraněné, mísí se v něm dubohabřiny s druhy suťových lesů jako jsou pitulník žlutý (<i>Galeobdolon luteum</i>), zvonek kopřivolistý (<i>Campanula trachelium</i>), kakost smrdutý (<i>Geranium robertianum</i>) a kapradiny papratka samičí (<i>Athyrium filix-femina</i>) a kapraď samec (<i>Dryopteris filix-mas</i>). Bylinné patro je silně narušeno nadměrným sešlapem spárkaté zvěře, což se projevuje invazí netýkavky malokvěté (<i>Impatiens parviflora</i>) a přítomností nitrofilních, expansivních a synantropních druhů, např. kopřivy dvoudomé (<i>Urtica dioica</i>), třtiny křovištní (<i>Calamagrostis epigeios</i>), kuklíku městského (<i>Geum urbanum</i>) a konopice polní (<i>Galeopsis tetrahit</i> agg.). Ve stromovém patře odumírají hromadně jasanů následkem houbového onemocnění. Výskyt reliktních saproxylických brouků (např. <i>Platyrhinus resinosus</i>, <i>Kykliacalles pyrenaicus</i> a <i>Rutera hypocrita</i>), zvláště dutinných (např. <i>Hypnogyra angularis</i>). Hojná přítomnost saproxylického hmyzu stromového patra, často s vazbou na rozpad jasanů (např. významné druhy brouků z čeledi Eucnemidae, krasec <i>Agrilus convexicollis</i> a kozlíček <i>Tetrops starki</i>). Zastoupení mono- a oligofágního hmyzu bylinného patra (zde např. nosatec <i>Limobius borealis</i>).</p>	<p>a</p>
<p>L2.2 Prameništří jasanové olšiny (as. <i>Carici remotae-Fraxinetum excelsioris</i>)</p> <p>91E0 * Lužní lesy s olší lepkavou (<i>Alnus glutinosa</i>) a jasanem ztepilým (<i>Fraxinus excelsior</i>) (<i>Alno-Padion</i>, <i>Alnion incanae</i>, <i>Salicion albae</i>)</p>	<p>do 5</p>	<p>Prameništří jasanové olšiny se vyskytují podél potůčku v západní části rezervace. Většinou jsou netypicky vyvinuté nebo značně degradované působením nadměrných stavů spárkaté zvěře. Ve stromovém patře převládá olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>). V bylinném patře často převládá ostřice třeslicovitá (<i>Carex brizoides</i>), z dalších diagnostických druhů se zde vyskytují bledule jarní (<i>Leucojum vernalis</i>), ostřice řídkoklasá (<i>Carex remota</i>), mokřýš střídavolistý (<i>Chrysosplenium alternifolium</i>), řeřišnice hořká (<i>Cardamine amara</i>), orsej jarní hlíznatý (<i>Ficaria verna</i> subsp. <i>bulbifera</i>), válečka lesní (<i>Brachypodium sylvaticum</i>) aj. Hojná přítomnost saproxylického hmyzu stromového patra, (např. významné druhy brouků z čeledi Eucnemidae). Zastoupení mono- a oligofágního hmyzu bylinného patra (zde např. nosatci <i>Grypus equiseti</i> a <i>Orobatis cyanea</i>). Druhově bohaté ekotony v ochranném pásmu (např. přítomnost pylonosných druhů vegetace).</p>	<p>a</p>

B. druhy

druh	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace	kód předmětu ochrany*
lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)	§3, C4a	Dubohabřiny v J, JV a V části rezervace. Velikost populace v současnosti čítá vyšší stovky jedinců, což představuje výrazné snížení počtu rostlin. V roce 2011 zde bylo spočítáno 14.870 lilí zlatohlavých (Korytářová, Sochorová, Rudolf & Löffelmann 2011), v roce 2021 už jenom 700 rostlin (Härtel 2021a). Nejbohatší populace byly oploceny. V roce 2024 bylo v oplocenkách spočítáno 1400 rostlin, nižší stovky rostlin se vyskytovaly i mimo oplocenku (Marková, Věbrová, Dobson 2024). Vitalita populace je snižena, rostliny mimo oplocenky trpí okusem spárkaté zvěře. Během terénního šetření v roce 2024 byly roztroušeně až hojně zaznamenány semenáčky v oplocenkách i mimo nich, takže obnova populace na původní počty je reálná, avšak musí dojít k výraznému snížení počtů spárkaté zvěře.	a

**stupeň ohrožení dle červených seznamů ČR: Grulich (2012), Grulich & Chobot (2017), kategorie zvláště chráněných druhů (§) dle vyhl. Č. 395/1992 Sb., směrnice o stanovištích (směrnice rady č. 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin)

*kód předmětu ochrany:

a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b = předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

c = další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ (viz i kap. 3.4)

1.8 Cíl ochrany

Základním cílem péče je zachování a ochrana ekosystému světlého listnatého, přírodě blízkého dubohabrového a suťového lesa, zachování a rozvoj přirozených společenstev rostlin a živočichů včetně početné populace lilie zlatohlavé a biotopů entomofauny. V porostech budou podporovány či vnášeny nedostatečně zastoupené a nezastoupené dřeviny přirozené druhové skladby. Dalším cílem je eliminace geograficky nepůvodních a stanovištně nevhodných druhů dřevin. Zachování druhově bohatých ekotonů v ochranném pásmu (např. přítomnost pylonosných druhů vegetace).

A. ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L3.1 Hercynské dubohabřiny (as. <i>Galio sylvatici-Carpinetum betuli</i> , <i>Stellario holostea-Carpinetum betuli</i>) 9170 dubohabřiny svazu <i>Galio-Carpinetum</i>	zachování ekosystému v dostatečné rozloze s výskytem charakteristických a významných druhů rostlin (lilie zlatohlavá)	<ul style="list-style-type: none">rozloha ekosystému (zachovat stav z roku 2024)přítomnost vývojových fází ekosystémuvýskyt charakteristických, diagnostických a významných druhů rostlin (habr obecný, dub letní, d. zimní, lilie zlatohlavá, jaterník podléška, kopytník evropský, ptačinec velkokvětý, válečka lesní, violka lesní, zvonek broskvolistý)nedominující invazní a expanzní druhy (netýkavka malokvětá, pámelník bílý; třtina křovištní, kopřiva dvoudomá, apod.)přítomnost reliktních druhů hmyzu (podpora saproxylických, zvláště dutinných a jinak specializovaných druhů)hnízdni potenciál pro dravce, druhy vyhledávající dutiny a další druhy ptáků

<p>L4 Suťové lesy (as. <i>Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris</i>)</p> <p>9180* Suťové a roklinové lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i></p>	<p>zachování ekosystému v dostatečné rozloze s výskytem charakteristických druhů rostlin</p>	<ul style="list-style-type: none"> rozloha ekosystému (zachovat stav z roku 2024), přítomnost vývojových fází ekosystému výskyt charakteristických, diagnostických a významných druhů rostlin nedominující invazní a expanzní druhy (netýkavka malokvětá, pámelník bílý; třtina křovištní, kopřiva dvoudomá, apod.) přítomnost reliktních druhů hmyzu (podpora saproxylických, zvláště dutinných a jinak specializovaných druhů) hnízdni potenciál pro dravce, druhy vyhledávající dutiny a další druhy ptáků výskyt zvláště chráněných druhů obratlovců, např. obojživelníci
<p>L2.2 Prameništří jasanové olšiny (as. <i>Carici remotae-Fraxinetum excelsioris</i>)</p> <p>91E0 * Lužní lesy s olší lepkavou (<i>Alnus glutinosa</i>) a jasanem ztepilým (<i>Fraxinus excelsior</i>) (<i>Alno-Padion</i>, <i>Alnion incanae</i>, <i>Salicion albae</i>)</p>	<p>zachování a rozvoj společenstva s výskytem charakteristických druhů rostlin</p>	<ul style="list-style-type: none"> rozloha ekosystému (zachovat ideálně navýšit stav z roku 2024), zachování či zvyšování stupně přirozenosti přítomnost vývojových fází ekosystému výskyt charakteristických, diagnostických a významných druhů rostlin nedominující invazní a expanzní druhy (netýkavka malokvětá, pámelník bílý; třtina křovištní, kopřiva dvoudomá, apod.) přítomnost reliktních druhů hmyzu (podpora saproxylických a hygrofilních, zvláště ripikolních a jinak specializovaných druhů, např. z řad fytofágů) výskyt zvláště chráněných druhů obratlovců, např. obojživelníci

B. druhy

druh	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)	zachování a rozvoj populace	<ul style="list-style-type: none">počet rostlin (zvýšení počtu jedinců na nižší tisíce)přítomnost různověkých rostlin (semenáčky, sterilní a fertilní jedinci)

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Vrch Maiberg (uváděný také jako Maják s kótou 360 m n.m.) leží na jihovýchodním okraji CHKO Labské pískovce na Českokamenicku, západně od nevelké osady Filipov, rozkládající se asi 1,5 km severozápadně od České Kamenice, kde se setkává CHKO Labské pískovce s CHKO Lužické hory a CHKO České Středohoří.

V oblasti Českokamenicka je vegetace díky geologickému podloží, ve kterém převažují na živiny bohaté spraše, sprašové hlíny a čedičové horniny, pestřejší a druhově bohatší oproti charakteristické vegetaci centrální části území Labských pískovců. Druhově pestrá vegetace tvoří dubohabrové háje na třetihorních vulkanitech s lípami a jinými dřevinami s rozvinutým bylinným podrostem a v okolí vodních toků, zejména podél řeky Kamenice a jejích přítoků.

Území přírodní rezervace Maiberg se nachází v kamenitém svahu vulkanické vyvýšeniny, vrcholek je tvořen čedičovou skalkou. Nadmořská výška lokality se pohybuje od 290 do 360 m. K lokalitě je přístup ze silnice, která vede z České Kamenice do Filipova, samotná vyvýšenina je po cestní síti přístupná omezeně. Vrchol je porostlý listnatým lesem s převládajícím dubem a vlivem nekrózy postupně odumírajícím jasanem ztepilým, přimíseně se vyskytuje javor klen, habr obecný, buk lesní, lípa malolistá, javor mlč a bříza bělokorá. Řídký podrost tvoří zejména jasan ztepilý, javor klen, habr obecný, líska obecná, hlohy a v lemu také trnka obecná a ostružiníky. V lesním porostu je bohatě vyvinuto bylinné patro. Světlý les spolu s dalšími přírodními podmínkami vytváří na této lokalitě předpoklad pro rozvoj významné a unikátní populace lilie zlatohlavé (*Lilium martagon*).

Ve fauně je zřetelná výrazná druhová pestrost, která je zde odrazem střetu tří orografických celků. Lesní porost ve fázi rozpadu poskytuje přirozeně tlející dřevní hmotou různých podob podmínky pro výskyt saproxylických společenstev hmyzu, včetně řady reliktních druhů (např. větevniček *Platyrhinus resinosus*, nosatci *Kyklioacalles pyrenaeus* a *Rutera hypocrita* či dutinný drabčík *Hypnogyra angularis*). Ve vazbě na kolonie mravence *Lasius fuliginosus*, situované nejčastěji do dutin dubů, zde byla hojně zaznamenána myrmekofilní bráněnka *Clitellaria ephippium*. Z nejvýznamnějších brouků by měl být uveden nález nidikolního

drabčíka *Quedius nigrocaeruleus*, žijícího v krtčích norách, nalezeného zde v blízkosti dutinných mravenců. Rada původně vzácných či skrytě (korunově) žijících druhů zde reaguje na hojně podmínky mrtvého dřeva v korunách jasanů a jejich populace tak mohly být zaznamenány. Z významných brouků to jsou především zástupci z čeledi Eucnemidae, krasec *Agilus convexicollis* a kozlíček *Tetrops starki*.

Jižní expozice umožňují výskyt teplomilné fauny, která v současné době různou měrou expanduje (např. střevlík *Leistus rufomarginatus*), čemuž kontrastuje chladnomilná fauna opačné expozice vrchu v údolí bezejmenné vodoteče, typická v Labských pískovcích pro inverzní údolí a rokle (ripikolní střevlík *Bembidion stomoides* či zavíječ *Eudonia sudetica*). Druhově bohaté bylinné patro umožňuje výskyt specifických druhů býložravého / fytofágního hmyzu, především mono- a oligofágů. V údolí je potvrzen reliktní nosatec *Grypus equiseti* s vazbou na přesličky *Equisetum* spp., vlhkomilný nosatec *Orobatis cyanea* žijící na violkách *Viola* spp. a řada drobných druhů motýlů, např. klínovníček *Glyphipterix forsterella*, jehož housenky vyžirají semena ostřic *Carex* spp. Ve vrcholových partiích a částech s bohatou vegetací se vyskytuje hojně blanokřídlý hmyz, či z brouků nosatec *Limobius borealis* žijící na kakostech *Geranium* spp. a z motýlů adéla *Cauchas fibulella*, jejíž housenky žijí na rozrazilích *Veronica* spp., či makadlovka *Caryocolum proximum* žijící na rožcích *Cerastium* spp. a ptačinci *Stellaria media*. V severních Čech je zde unikátní výskyt submediteránní muchnice *Dilophus bispinosus*.

Lokalita je lemována pastvinou a pravidelně sečenou loukou, na severu hraničí s kalamitní holinou po smrkové monokultuře. Ta ve své dolní části významně prosvětluje údolní nivu, což pro zdejší společenstva může mít zásadní vliv (pozitivní – zvýšená druhová diverzita, i negativní – ústup chladnomilných druhů typických např. pro inverzní údolí Labských pískovců). Druhově pestré okraje porostů ZCHÚ / ekotony, vč. ochranného pásma by měly tvořit důležitou roli pro výskyt zvláště chráněných druhů (např. severočeský kriticky ohrožený střevlík *Carabus auratus*) či obecně, např. pylonosnou vegetací pro květomilnou faunu. V lesním okraji v roce 2020 úspěšně vyhníždil luňák červený a vyskytuje se zde opakovaně.

Geomorfologie

Z hlediska geomorfologického členění je území součástí Krušnohorské hornatiny, celku Děčínská vrchovina, podcelku Děčínské stěny, okrsku Růžovská vrchovina. Maiberg leží v nejvýchodnějším výběžku tohoto celku a je na pomezí Krkonošsko-jesenické soustavy (celek Lužické hory). Okrsek je charakterizován jako plochá hornatina na křemenných pískovcích s průniky neogenních vulkanitů.

Geologie

Geologické podmínky Českokamenicka, ležícího v oblasti České křídové pánve, jsou charakterizovány převážně křemennými pískovci, často střídanými vápnitými jílovci až slínovci. Mohutné vrstvy zpevněných křídových sedimentů jsou ostrůvkovitě proraženy terciárními čedičovými neovulkanity a dále pyroklastickými čedičovými brekciemi, uloženými v okolí magmatického průniku.

Vrch Maiberg je tvořen třetihorní čedičovou horninou vulkanického původu, matečná hornina kromě skalky na vrcholu kopce netvoří skalní výchozy. Okolí vrcholu je vytvářeno subvulkanickými basaltoidními brekciemi. Jihovýchodní širší okolí kopce je tvořeno vápnitými jílovci až slínovci (mezozoikum), což se na jižním úpatí kopce projevuje sesuvy půdy. Západní část pokrývají čtvrtohorní spraše.

Pedologie

Půdní podloží lokality je rankerová kambizem.

Podnebí

Území spadá do klimatické oblasti mírně teplé, podoblasti mírně vlhké, klimatický okrsek B3 – mírně teplý, mírně vlhký, pahorkatinný. Podle Quitta je území zařazeno do mírně teplé oblasti MT7.

Fytogeografie

Podle regionálního fytogeografického členění náleží území do oblasti mezofytika, obvodu České mezofytikum, okres 45 Verneřické středohoří, podokres 45b Českokamenická kotlina.

Potenciální přirozená vegetace

Dle geobotanické mapy je širšímu území přiřazena vegetace acidofilních doubrav. Dle mapy potenciální přirozené vegetace jsou v kontextu širšího okolí uváděny *Luzulo-Fagetum*, *Luzulo albidae-Quercetum petraeae* a *Abieti-Quercetum* (Neuhäuslová Z. et al. 1997).

Recentní vegetace a flóra

Charakteristika vegetace a flóry je převzata z prací Härtel (2021a, 2021b) a minulého plánu péče (AOPK ČR 2015).

Přírodní rezervace Maiberg patří do skupiny spíše menších vulkanických elevací Českokamenické kotliny, představující fytogeograficky nejsevernější cíp Českého středohoří. Nadmořská výška lokality se pohybuje od 292 do 360 m. Samotný vrchol Maibergu je budován čedičovou horninou (s vrcholovou skalkou), v severní části PR se zaříznutou vodotečí vystupují na povrch křídové horniny, slínovce, což se projevuje sesuvy půdy.

Po botanické stránce se jedná o poměrně charakteristickou ukázkou lesní vegetace na čedičových elevacích do nadmořské výšky ca. 400 m v této nejsevernější části Českého středohoří, tedy o spíše netypické hercynské mezické dubohabřiny (*Galio sylvatici-Carpinetum betuli*), zpravidla s absencí teplomilných prvků, vykazující přechodné prvky směrem k suboceanickým vlhkým dubohabřinám (*Stellario holostaeae-Carpinetum betuli*), na příkřejších svazích pak suťové javorové jasaniny (*Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris*). Podél vodoteče tvořící západní okraj PR se fragmentárně zachovalo společenstvo prameništních jasanových olšin (*Carici remotae-Fraxinetum excelsioris*). Místy se v PR vyskytují menší porosty či skupiny geograficky nepůvodních dřevin jako je borovice vejmutovka (*Pinus strobus*) či stanoviště nepůvodních dřevin jako je modřín opadavý (*Larix decidua*) a smrk ztepilý (*Picea abies*) rostoucí v severním výběžku PR, nyní v rozpadu po napadení lýkožroutem smrkovým.

Na lokalitě se vyskytuje spektrum listnatých dřevin. Převažujícími dřevinami jsou především v jižní části dub zimní (*Quercus petraea*) a dub letní (*Quercus robur*) a jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), přimíseně se vyskytuje javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), habr obecný (*Carpinus betulus*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), bříza bělokorá (*Betula pendula*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*). Při severním a západním úpatí svahu je mělká roklna s drobnou vodotečí, lem vodoteče je porostlý doprovodnými dřevinami jako olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), habr obecný, javor klen, smrk ztepilý (*Picea abies*), buk lesní, lípa srdčitá. V lesním porostu se nachází drobný kotlík modřínové tyčkoviny.

Keřové patro tvoří líska obecná (*Corylus avellana*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), hlohy (*Crataegus* spp.), trnka obecná (*Prunus spinosa*) a ostružiníky (*Rubus* spp.).

Hercynské mezické dubohabřiny asociace *Galio sylvatici-Carpinetum betuli* se vyskytují zabírají zejména v jihovýchodní a východní části PR na mírnějším reliéfu. Dubohabřiny tohoto nejsevernějšího okraje Českého středohoří jsou obecně druhově výrazně chudší než v jižněji položených lokalitách, v určitém směru v tomto srážkově bohatém území vykazují přechodné rysy směrem k suboceanickým vlhkým dubohabřinám as. *Stellario holosteeae-Carpinetum betuli*. Stromové patro je tvořeno habrem obecným, dubem zimním a letním, v příměsi se vyskytuje lípa srdčitá a jasan ztepilý. V keřovém patru se vyskytují jedinci dřevin stromového patra, dále líska obecná, hloh, ale i nepůvodní pámelník bílý (*Symphoricarpos albus*). V bylinném patře se hojně vyskytuje lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*). Z diagnostických druhů zde rostou např. jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*) nebo zvonek broskvolistý (*Campanula persiciflora*).

Bylinné patro **je však silně degradované a eutrofizované v důsledku vysokých stavů zvěře**, takže charakteristické druhy tohoto společenstva se vyskytují jen sporadicky, zatímco běžné jsou lipnice hajní (*Poa nemoralis*), invazní netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*) a nitrofilní druhy kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), česnáček lékařský (*Alliaria petiolata*), konopice polní (*Galeopsis tetrahit* agg.) a okruh pampelišky smetánky (*Taraxacum* sect. *Taraxacum*).

Nadměrným sešlapem, okusem a nitrifikací stanoviště trpí též **lilie zlatohlavá**, která je předmětem ochrany PR. H. Härtel v roce 2021 během botanického průzkumu zaznamenal přibližně 700 ks (Härtel 2021a), zatímco v roce 2011 bylo na lokalitě nasčítáno 14 870 lilí zlatohlavých (Korytářová, Sochorová, Rudolf & Löffelmann 2011). V roce 2021 byly vybudovány tři oplocenky kolem nejbohatších populací.

Suťové javorové jasaniny asociace *Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris* se vyskytují na strmějších svazích v západní části rezervace. Stromové patro tvoří především jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a javor mleč (*A. platanoides*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*) nebo jilm horský (*Ulmus glabra*). Jasany však houfně odumírají díky tzv. nekróze jasanu, houbového onemocnění způsobeného patogenem *Hymenoscyphus pseudoalbidus* (anamorfa *Chalara fraxinea*). Bylinné patro není příliš vyhraněné, mísí se v něm dubohabřin s druhy suťových lesů jako jsou pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), zvonek kopřivolistý (*Campanula trachelium*), kakost smrdutý (*Geranium robertianum*) a kapradiny papratka samičí (*Athyrium filix-femina*) a kapraď samec (*Dryopteris filix-mas*). Bylinné patro je silně narušeno nadměrným sešlapem a trusem spárkaté zvěře, což se projevuje invazí netýkavky malokvěté (*Impatiens parviflora*) a přítomností nitrofilních, expansivních a synantropních druhů, např. kopřivy dvoudomé (*Urtica dioica*), třtiny křovištní (*Calamagrostis epigeios*), kuklíku městského (*Geum urbanum*) a konopice polní (*Galeopsis tetrahit* agg.).

Prameništní jasanové olšiny asociace *Carici remotae-Fraxinetum excelsioris* zabírají z celkové rozlohy PR Maiberg jen minoritní plochu podél, a to podél potůčku v SZ okraji PR. Prameništní jasanové olšiny se vyskytují podél potůčku v západní části rezervace. Většinou jsou netypicky vyvinuté nebo značně degradované působením nadměrných stavů spárkaté zvěře. Ve stromovém patře převládá olše lepkavá (*Alnus glutinosa*). V bylinném patře často převládá ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*), z dalších diagnostických druhů se zde vyskytují bledule jarní (*Leucojum vernum*), ostřice řídkoklasá (*Carex remota*), mokřýš střídavolistý (*Chrysosplenium alternifolium*), řeřišnice hořká (*Cardamine amara*), orsej jarní hlíznatý (*Ficaria verna* subsp. *bulbifera*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*) aj.

PR Maiberg je významná z hlediska výskytu epifytických mechorostů z čeledi šurpkovité (*Orthotrichaceae*), jejíž zástupci patří mezi druhy citlivé ke znečištění ovzduší. Ještě v 90. letech 20. st. st. zástupci této čeledi v oblasti Labských pískovců nerostly. Prvním nálezem byl šurpek otevřený (*Orthotrichum patens*) z okolí České Kamenice (Němcová 2000). Další nálezy pocházejí až z první dekády 21. století, např. Marková (2008). Němcová (2011) našla v PR Maiberg 8 zástupců této čeledi, zatímco Kolářová (2023) zde už zaznamenala 17 zástupců čeledi šurpkovité. Nejvýznamnějším nálezem je kadeřavec kyjovitý (*Ulota coarctata*) (Kolářová 2023, 2024), který patří mezi kriticky ohrožené druhy naší bryoflory (Kučera et al. 2012) a vrch Maiberg je první lokalitou tohoto druhu v Labských pískovcích! Dalším z nově objevených druhů je šurpek Schimperův (*Orthotrichum schimperi*) (Kolářová 2023). Společenstva epifytických mechorostů jsou bohatě vyvinuta především na jasanech a javorech, nalezneme je však i na dalších listnatých dřevinách. Dalším zajímavým substrátem z hlediska výskytu mechorostů jsou vrcholové skalky, na kterých Kolářová (2023) našla děrkavku chluponosnou (*Grimmia trichophylla*), zařazenou na Červeném seznamu mechorostů ČR mezi druhy neohrožené vyžadující pozornost (Kučera et al. 2012).

Z mykologického hlediska početnou skupinou hub, které se na lokalitě vyskytují, jsou druhy lignikolní. Méně početné jsou saprofytické a mykorrhizní druhy hub. Z nalezených druhů není žádný druh chráněný nebo ohrožený (Roth J., 2011).

Fauna

Do předchozího plánu péče (AOPK 2015) byly zapracovány entomologické průzkumy zaměřené na faunu motýlů připravovaných ZCHÚ Maiberg a Sojčí rokli (Černý 2012), kterých zde bylo potvrzeno 165 druhů (obdobně, resp. 150 druhů na sousední lokalitě Sojčí rokli), včetně např. batolce duhového (*Apatura iris*), drobníčka *Stigmella magdalenae*, minovníčka *Tischeria dodonaea*, nebo klíněnky *Phyllonorycter lautella*. Během průzkumu zaměřeného na více skupin hmyzu (Blažej 2012) zde bylo zaznamenáno 210 druhů: střevlíkovitých (Carabidae) 57 druhů a nosatcovitých brouků (Curculionidae) 55 druhů, dále žahadlových blanokřídlých (Hymenoptera, Aculeata) 98 druhů. Řada původně komentovaných druhů již v současnosti není zahrnuta v národním červeném seznamu ohrožených druhů hmyzu. Malakologický průzkum (Podroužková 2012) na lokalitě potvrdil 17 vesměs nenáročných lesních či vlhkomilných druhů, jakož i druhů vázaných na dřevo stromů.

Z nejnovějších výstupů zabývajících se aktuálním stavem fauny jsou k dispozici výsledky získané v rámci Monitoringu a mapování vybraných druhů rostlin a živočichů a inventarizace maloplošných zvláště chráněných území v národně významných územích v České republice (Monitorovací projekt AOPK). Průzkum se zaměřením na saproxylické brouky a epigeické predátory potvrdil výskyt 100 druhů, včetně osmi druhů zařazených v národním červeném seznamu. Průzkumem vodního hmyzu (Odonata a Coleoptera) se zde zabývala Waldhauserová (2022), která potvrdila tři běžné druhy vážek a stejný počet vodních brouků.

Pro potřeby nového plánu péče o ZCHÚ byl proveden entomologický průzkum v roce 2023 (Šmíd et al. 2023), který zahrnoval také materiál z roku 2020, pocházející z Malaiseho pasti instalované v režii Správy NP. Dle dosavadních znalostí je z PR Maiberg známo celkem 465 druhů brouků (z toho 59 významných) a 308 druhů motýlů (z toho 42 faunisticky významných); podrobnosti viz Šmíd et al. 2023. Celkové shrnutí tabulkách níže:

Tab.: Shrnutí dosavadních poznatků fauny brouků PR Maiberg do roku 2023. Z roku 2012 jsou k dispozici údaje pouze z čeledí Carabidae a Curculionidae (Blažej 2012) a malá část dodatečně zpracovaného materiálu v roce 2023 týkající se také ostatních čeledí. Otazníkem je vyjádřen neznámý počet zpracovaných jedinců.

	2012	2021	2020	2023	celkem
Σ druhy	129	100	172	264	465
Σ významné druhy	8	10	20	39	59
Σ jedinci	?	?	740	1683	2521

Tab.: Celkové shrnutí fauny motýlů PR Maiberg.

	celkem	2012	2020	2023
Σ Druhy	308	165	116	117
Σ Významné druhy	42	12	19	16
Σ Jedinci	650	?	382	268

Území je součástí recentního rozšíření kriticky ohroženého střevlíka zlatého (*Carabus auratus*), kterého se v roce 2023 nepodařilo potvrdit (cf. Šmíd et al. 2023). V budoucnu je během inventarizačních průzkumů ZCHÚ možné v rámci sledování ochranného pásma ověřovat jeho zdejší výskyt. Tím mohou být získána data důležitá pro ochranu celého regionu.

Z obratlovců je zde patrný vliv nadměrných početních stavů sudokopytníků („spárkaté zvěře“), především jelena evropského (*Cervus elaphus*), dále prasete divokého (*Sus scrofa*) a srnce obecného (*Capreolus capreolus*). Z obojživelníků je třeba ověřit výskyt skokana hnědého (*Rana temporaria*) především vzhledem k expanzi příbuzného teplomilnějšího druhu skokana štihlého (*R. dalmatina*), který je obecně hojný a leckde skokana hnědého nahrazuje. Z ptáků prokázáno hnízdění kriticky ohroženého luňáka červeného (*Milvus milvus*).

Ve většině posledních prací jsou zmiňovány zjištěné negativní faktory jako dlouhodobý (několikaletý) hydrický deficit spojené s úplným vyschnutím mokřadních biotopů, tj. potoku a pramenišť na západním okraji ZCHÚ. Vysoké stavy zvěře jsou spojené s eutrofizací prostředí, degradací pramenišť a obecně vegetace, narušováním břehů potoka a celkovým zabahněním koryta (nevhodný sediment limitující osídlení významnějšími druhy s vazbou na sedimenty písčité). Výsledky se vesměs shodují na razantní redukci zvěře, změna druhové skladby lesa a prosvětlení lesních porostů, zejména na oslunněných plochách a rozvolňování lesních okrajů. Výsledky z PR Maiberg je velmi vhodné kombinovat s PP Sojčí rokli, která leží západním směrem v bezprostřední blízkosti a svým charakterem i problematikou péče o ZCHÚ je velmi obdobná (cf. Blažej 2012, Černý 2012, Šmíd et al. 2023).

Výrazná ekologická změna v krajině CHKO Labské pískovce (s potenciálním dopadem na všechna MZCHÚ) nastala s návratem vrcholového predátora, vlka obecného (*Canis lupus*), který zde po staletí chyběl, přičemž dnes se zde již rozmnožuje a etabluje své populace. Dnes tak již nelze tvrdit, že v krajině vrcholový predátor chybí, a to se všemi ekologickými souvislostmi, jako je např. vliv jeho přítomnosti na populace sudokopytníků. Vliv vlka na tyto populace se projeví během příštích let.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení*	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Cévnaté rostliny			
bledule jarní (<i>Leucojum vernum</i>)	O	C3	Desítky rostlin podél potůčku v západní části rezervace v prameništní jasanové olšině (Härtel 2021a).
lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)	§ O	C4a	Viz kapitola 1.7.2 - předměty ochrany, tabulka B.
sněženka podsněžník (<i>Galanthus nivalis</i>)	O	C3, CITES, příloha V, směrnice o stanovištích	Několik rostlin podél potůčku v západní části rezervace. Patrně sekundární výskyt (Härtel 2021a).
žebrovice různolistá (<i>Blechnum spicant</i>)		C4a	Několik jedinců v severní části rezervace ve smrčíně (Härtel 2021a).
Mechorosty			
Děrkavka chluponosná (<i>Grimmia trichophylla</i>)		LC-att	Vzácně na čedičových skalkách na vrcholu kopce (Kolářová 2023).
šurpek vlákenkatý (<i>Orthotrichum lyellii</i>)		LC-att	Ojediněle na listnatých dřevinách (Kolářová 2023).
šurpek otevřený (<i>Orthotrichum patens</i>)		LR-nt	Ojediněle na listnatých dřevinách (Kolářová 2023).
šurpek spanilý (<i>Orthotrichum pulchellum</i>)		LC-att	Ojediněle na listnatých dřevinách (Kolářová 2023).
šurpek Schimperův (<i>Orthotrichum schimperi</i>)		LC-att	Vzácně na listnatých dřevinách (Kolářová 2023).
šurpek hladkoplodý (<i>Orthotrichum striatum</i>)		LC-att	Ojediněle na listnatých dřevinách (Kolářová 2023).
rokýtek vlhkomilný (<i>Pseudocampyllum radicale</i>)		LC-att	Vzácně na kamenech v potůčku (Kolářová 2023).
kadeřavec kyjovitý (<i>Uloa coarctata</i>)		CR	Nalezena jediná populace na kmeni listnatého stromu, WGS 84: 50°48'35,7''N, 14°23'25,7E (Kolářová 2023, 2024).
kadeřavec pohárkovitý (<i>Uloa crispula</i>)		LC-att	Ojediněle na listnatých dřevinách (Kolářová 2023).
kadeřavec prostřední (<i>Uloa intermedia</i>)		LC-att	Ojediněle na listnatých dřevinách (Kolářová 2023).
Živočichové			
Bezobratlí			
Brouci			
<i>Eucnemis capucinus</i> Ahrens, 1812 – Eucnemidae	-	EN	Žije na starších listnatých stromech, kde se vyvíjí v odumřelém dřevě a v dutinách. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
<i>Euplectus infirmus</i> Raffray, 1910 – Staphylinidae	-	EN	Vzácnější druh zachovalých listnatých lesů. Zdroj: Šmíd et al. (2023).

<i>Hylis cariniceps</i> (Reitter, 1902) – Eucnemidae	-	CR	Velmi lokálně od nížin do hor v přírodně zachovalých, věkově strukturovaných lesních porostech s dostatkem odumřelé a tlející dřevní hmoty. Vývoj larev probíhá v mrtvém a tlejícím dřevě především listnatých stromů, ale i jehličnanů, dosud považován za velmi vzácný druh, v současnosti rozšířený druh. Pravděpodobná souvislost s odumíráním jasanů. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
<i>Hylis foveicollis</i> (C.G. Thomson, 1874) – Eucnemidae	-	EN	Druh přírodně zachovalých lesních porostů pahorkatin. Vývoj larev probíhá především v listnatých stromech, nejčastěji v ležících větvích nebo kmenech, při zachování vhodné vlhkosti i ve stojících kmenech, často lísky nebo olše, v současnosti rozšířený druh. Pravděpodobná souvislost s odumíráním jasanů. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
<i>Hylis olexai</i> (Palm, 1955) – Eucnemidae	-	EN	Výskytem soustředěný na zachovalé porosty od lužních lesů nížin až po horské bukové lesy. Vývoj probíhá nejčastěji v ležícím dřevě slabších i silnějších větví nebo kmenů, ale také v tlejících větvích nad zemí nebo ve stojících kmenech vhodné vlhkosti, v současnosti je hojný, vč. druhotných biotopů. Pravděpodobná souvislost s odumíráním jasanů. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
<i>Microrhagus lepidus</i> Rosenhauer, 1847 – Eucnemidae	-	EN	Druh zachovalých lesních porostů nížin a pahorkatin s dostatečným množstvím a kontinuitou tlejícího dřeva. Larvy se vyvíjejí v různých typech mrtvého dřeva, v současnosti je hojný, vč. druhotných biotopů. Pravděpodobná souvislost s odumíráním jasanů. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
Motýli			
<i>Apatura iris</i> (Linnaeus, 1758) – Nymphalidae	O	-	Vývoj housenek probíhá nejčastěji na vrbách <i>Salix</i> spp. V dopoledních hodinách mnohdy usedá na vlhká blátivá místa. V roce 2012 pozorován při lesní cestě při západním okraji ZCHÚ. Zdroj: Černý (2012).
<i>Batia internella</i> Jäckh, 1972 – Oecophoridae	-	RV	Housenka žije na odumřelém dřevu, na Děčínsku dosud jediný výskyt, faunisticky velmi významný druh. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
<i>Gelechia cuneatella</i> Douglas, 1852 – Gelechiidae	-	RV	Housenky žijí na vrbách <i>Salix</i> spp., zejména na <i>S. caprea</i> . Jediný recentní výskyt na Děčínsku a faunisticky významný druh. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
Ostatní hmyz			
Bráněnka červená <i>Clitellaria ephippium</i>	-	RV	Vzácná bráněnka s vývojem především v dutinách obsazených silnými koloniemi mravence <i>Lasius fuliginosus</i> , její larvy se

(Fabricius, 1775) – Diptera: Stratiomyidae			vyvíjejí v mokřem detritu na dně dutiny, často pod kolonií mravenců, v roce 2023 hojně. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
Muchnice <i>Dilophus bispinosus</i> Lundström, 1913 – Diptera: Bibionidae	-	RV	Submediteránní druh, vývoj fytozaprofágních larev této čeledi probíhá v rozkládající se rostlinné hmotě, v lesní hrabance apod, požírají také podzemní orgány rostlin, na lokalitě sledována v letech 2020 i 2023, vč. sousední PP Sojčí rokle. Zdroj: Šmíd et al. (2023).
Kutík hlavatý <i>Crossocerus capitosus</i> (Shuckard, 1837) – Hymenoptera: Crabronidae	-	VU	Dlouhodobě vzácný druh, pro potomstvo loví především různý dvoukřídlý hmyz, v severních Čechách častěji na okrajích lesních porostů v nivách toků či v okolí mokřadů. Zdroj: Blažej (2012).
Zlatěnka <i>Chrysis longula</i> Abeille de Perrin, 1879 – Hymenoptera: Chrysidiidae	-	RV	Vyskytuje se na lesních okrajích, světlínách, ve starých zahradách a osluněných odumřelých stromech, hostiteli jsou především hrnčířky z rodu <i>Ancistrocerus</i> , <i>Symmorphus</i> , početnost na lokalitě neznáma. Zdroj: Blažej (2012).
Obratlovci			
Obojživelníci			
Skokan hnědý (<i>Rana temporaria</i>)	-	VU	Dosavadní plošný výskyt v celém vertikálním spektru je v současnosti střídán jak poklesem početnosti, tak úplnou absencí v nižších polohách. Důvodem se předpokládá nedostatek vody v suchých jarních měsících, nevhodné rybníkářské hospodaření i mortalita na komunikacích. V ZCHÚ nutnost potvrzení výskytu, vhodný deštníkový druh k podpoře lesních druhů obojživelníků. Zdroj: AOPK (2015).
Ptáci			
Luňák červený (<i>Milvus milvus</i>)	KO	CR	Dříve vzácný dravec, v souč. době populace stoupá; ohrožen kladením otrávených návnad; hnízdí jednotlivě, vysoko na stromech; v roce 2020 zaznamenáno úspěšné hnízdění. Zdroj: Šmíd et al. (2023).

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Stejně jako ostatní oblasti i toto území je ohroženo suchem. Nepříznivý vliv sucha je ovlivněn expozicí a reliéfem terénu. Nejvíce ohrožené jsou vrcholové partie, hřebety a prudší svahy s mělkou půdou přivrácené k jihu. Plošné odlesnění severní části lesního komplexu a několikaletý srážkový deficit způsobil úplné vyschnutí mokřadních biotopů, tj. potoku a pramenišť na západním okraji ZCHÚ.

Podle rozsahu škod v minulosti předmětné území není považováno za mimořádně ohrožené větrem, sněhem či námrazou.

b) biotické disturbanční činitele

Nejvýznamnějším biotickým činitelem je na předmětném území bez pochyby zvěř. Kvůli vysokým stavům zvěře dochází k významné destrukci stanoviště. Západní a severní část v okolí potoka, kde se zvěř shromažďuje a odpočívá, je zcela bez bylinné vegetace. Všeobecné narušení bylinné vegetace ochozy zvěře a jejich výležisky lze ale pozorovat v rámci celé rezervace. Nepříznivě lze hodnotit destrukční vliv zvěře na všechny složky lesního ekosystému, který je významně negativní.

Na lokalitě byly nalezeny semenáčky všech dřevin, nacházejících se na území rezervace, i semenáčky dřevin, které se na ploše přímo nevyskytují. Druhové i početní zastoupení je hojné. Velikost semenáčků je však maximálně do 20 cm. Veškeré starší semenáčky jsou buď skousnuty na tuto úroveň nebo úplně chybí. Na lokalitě tím pádem zcela chybí mladá generace lesa, nacházejí se zde pouze dospělí a dospívající jedinci a mladá stádia dřevin posledních zhruba 20 ti let nejsou na lokalitě zastoupena vůbec. Na lokalitě tedy nelze hovořit o přirozené dynamice lesa, neboť zvěř zcela blokuje zmlazení dřevin i případné rozšíření vzácnějších a na lokalitě v současnosti nezastoupených druhů.

Vlivem vysokých stavů zvěře dochází také k eutrofizaci stanoviště trusem a významnému šíření nitrofilních expanzivních a invazivních druhů, jako například hulevník Loeselův (*Sisymbrium loeselii*), lebeda rozkladitá (*Atriplex patula*), divizna malokvětá (*Verbascum thapsus*) a rdesno ptačí (*Polygonum aviculare* agg.). Další přítomné druhy indikují silnou eutrofizaci stanoviště spojenou s mechanickým narušením bylinné vegetace kopýtky zvěře a jejich výležisky – byl zaznamenán hojný výskyt kakostu smrdutého (*Geranium robertianum*), kopřivy dvoudomé (*Urtica dioica*), česnáčku lékařského (*Alliaria petiolata*), tořice japonské (*Torilis japonica*), opletky křovištní (*Fallopia dumetorum*) a konopice pýřité (*Galeopsis pubescens*). Podél cestíček a výležísek se ve velké míře šíří nepůvodní netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*). Tyto nitrofyty nahrazují druhy původního společenstva světlé habrové doubravy jako kakost holubičí (*Geranium collumbinum*), jahodník truskavec (*Fragaria moschata*), zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*) a lipnice hajní (*Poa nemoralis*). Vysoký podíl nitrofytů v bylinné vegetaci indikuje velmi významný negativní vliv zvěře v rezervaci, který vede k významnému poškození předmětu ochrany a k jeho ruderalizaci. Pokud nedojde ke snížení stavů zvěře, nitrofilní vegetace zcela nahradí bylinnou vegetaci lesních společenstev — hercynské dubohabřiny a suťového lesa.

Selektivním spásáním, destrukcí vegetace a eutrofizací stanoviště trpí i populace lilie zlatohlavé (*Lilium martagon*), pro jejíž zachování je snížení stavů zvěře nezbytně nutné. Přemnožení zvěře je důvodem silné redukce populace tohoto druhu na území rezervace.

Na lokalitě je patrné rovněž chřadnutí, resp. odumírání jasanu ztepilého v souvislosti s celoevropským šířením houbového patogenu *Hymenoscyphus pseudoalbidus* (anamorfa *Chalara fraxinea*) — tzv. nekrózy jasanu v posledních zhruba 20 letech. Není zde vyloučena ani možnost kolapsu celé místní populace jasanu ztepilého.

Lokalita byla okrajově zasažena rovněž kůrovcovou kalamitou, jejíž následkem odumřel smrkový porost, nacházející se v severním cípu rezervace a jednotlivé smrky vtroušené v porostu. Odumřela rovněž smrková monokultura sousedící s rezervací na severozápadě. Napadené stromy zde byly odstraněny a vznikla zde holina o rozloze cca 3,5 ha.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

Zalesněný vrch Maiberg se nachází uprostřed komplexu zemědělské půdy. Z leteckého snímku z roku 1954 a mapy 3. vojenského mapování, která dokládá situaci v polovině 19. století, je zřejmé, že historicky dlouhodobě lokalita tvoří zalesněnou enklávu v zemědělsky využívané krajině. Osada Filipov, která se nachází poblíž kopce Maiberg, byla založena hrabětem Josefem Kinským v letech 1733 až 1736 na lesní půdě, kterou hrabě Filip Kinský uvolnil k výstavbě nové osady (viz vytyčovací plán osady Filipov z roku 1739). Osada se rychle rozvíjela a s jejím rozvojem docházelo k odlesňování okolní půdy. Obec byla zemědělská, např. již v roce 1747 zde stál mlýn, kde se mlelo obilí z širšího okolí. V roce 1943 byla obec připojena k České Kamenici (kniha Česká Kamenice, kol. aut. 2002).

a) ochrana přírody

Území nově vyhlášené přírodní rezervace nepožívalo dříve ochrany formou maloplošného zvláště chráněného území. Území se nachází ve IV. zóně CHKO a je součástí soustavy Natura 2000 – Ptačí oblast Labské pískovce.

Na území rezervace byly prováděny přírodovědné průzkumné práce – inventarizační průzkumy. Jejich výčet je uveden v seznamu literatury.

b) lesní hospodářství

Historicky bylo území součástí panství Kinských. Až do založení osady Filipov v roce 1733 tvořily krajinu i okolí vrcholu Maibergu lesy. Ještě v polovině 19. století patřila lesní půda v oblasti Českokamenická panství Česká Kamenice.

V souvislosti s pozemkovou reformou (1930-1945) přešel majetek do vlastnictví města Česká Kamenice. V 50.- 60. letech docházelo k záboru majetku obcí a převodu do vlastnictví státu. V 50. letech již obce nemovitý a pozemkový majetek nevlastnily, pouze spravovaly.

Vrácení městských lesů se Česká Kamenice dočkala až po čtyřiceti letech. Rozhodnutím vlády o vrácení historického majetku obcím znamenalo pro Českou Kamenici vrácení obecních pozemků, z nich největší podíl tvořily obecní lesy. Původní obecní lesy předal městu podnik Státní lesy, závod Rumburk na základě restitučního zákona v průběhu let 1991-1992.

O konkrétním historickém způsobu obhospodařování lesů vrchu Maiberg nebylo v době zpracování plánu péče více informací. Z historických map lze usuzovat, že vrch byl historicky využíván převážně jako les. Např. mapa povinných císařských otisků z let 1826-1843 uvádí na této lokalitě jehličnatý les – tyčovinu.

Aktuálně je lesní porost těžen pro získávání palivového dřeva (odumřelé jasany), používaná technologie však zcela nezohledňuje ochranný režim MZCHÚ.

c) zemědělské hospodaření

Území není součástí zemědělského půdního fondu a není k zemědělské činnosti využíváno. Zemědělská činnost jako taková zde neprobíhala ani v minulosti, kamenité svahy Maibergu byly pro zemědělskou činnost nevhodné na rozdíl od okolních sprašových půd, jejichž zemědělské obhospodařování započalo v 18. století. V literatuře se však dochoval údaj o významném pěstování ovocných stromů v obci Philippsdorf a to obzvláště na svazích Maibergu (zač. 20.stol.).

d) myslivost

Území je součástí honitby Česká Kamenice. Kvůli vysokým stavům zvěře dochází k významné destrukci stanoviště. Západní a severní část v okolí potoka, kde se zvěř shromažďuje, je zcela bez bylinné vegetace. Všeobecné narušení bylinné vegetace cestičkami zvěře a jejich výležisky lze ale pozorovat v rámci celé rezervace. Přímý destrukční vliv zvěře na stanoviště je tedy významně negativní. Vlivem vysokých stavů zvěře dochází také k eutrofizaci stanoviště a významnému šíření nitrofilních druhů, jako například kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), kakost smrdutý (*Geranium robertianum*), tořice japonská (*Torilis japonica*) a nepůvodní netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*). Tyto druhy nahrazují druhy původního společenstva světlé habrové doubravy. Selektivním spásáním, destrukcí vegetace a eutrofizací stanoviště trpí i populace lilie zlatohlavé, pro jejíž zachování je nezbytně nutné snížení stavů zvěře.

Aktuálně je snaha LČR s.p., Lesní správy Rumburk o cílené snížení početního stavu černé a jelení zvěře.

e) rekreace a sport

Lokalita není zpřístupněna po turisticky značených cestách, návštěvnost lokality je minimální.

f) těžba nerostných surovin

K těmto účelům není území využíváno. Dochovaly se informace z roku 1882, podle kterých byl v tomto období na Maibergu v provozu lom. Na území přírodní rezervace nejsou stopy této činnosti patrné. V západní části mimo území přírodní rezervace se nachází kolmé pískovcové stěny. V tomto místě patrně probíhala v minulosti těžební činnost.

g) jiné způsoby využívání

-

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

Územní plán města Česká Kamenice

LHP 405401 LHC Česká Kamenice na období 2016—2025

405000 LHC Rumburk na období 2016—2025

CHOPAV Severočeská křída – nařízení vlády ČNR č. 85/1981

Ptačí oblast Labské pískovce – nařízení vlády č. 683 ze dne 8.12.2004

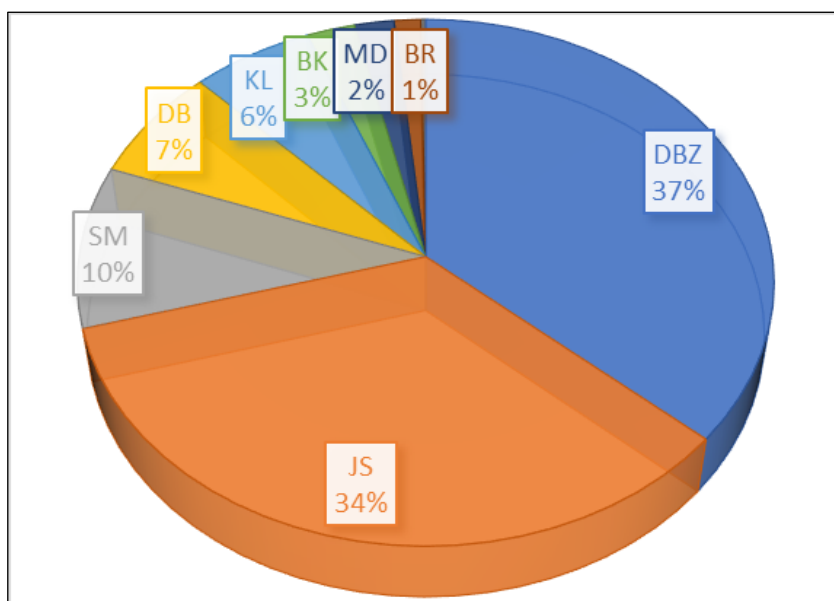
Plán ÚSES, A. Friedrich 2002, 2010, 2021

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

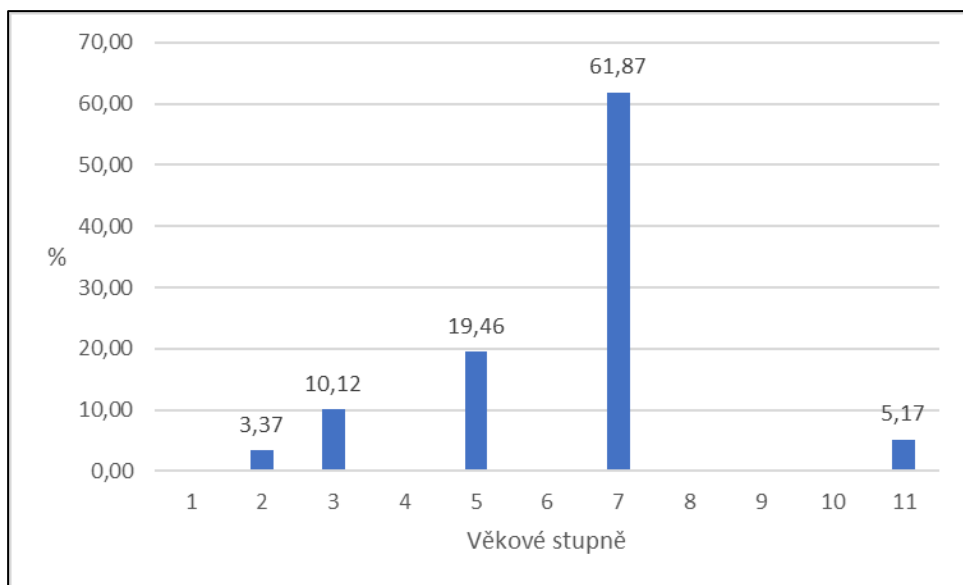
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

V lesních porostech převažují listnáče (88 %) nad jehličnany (12 %). Dominantní dřevinou je dub (44 %), následuje jasan ztepilý (cca 34 %) a javor klen (cca 6 %), z jehličnanů pak smrk ztepilý (10 %). Z nepůvodních dřevin se vyskytuje modřín opadavý (2 %) a borovice vejmutovka (0,5 %). Plošné zastoupení dřevin je znázorněno v grafu č. 1. Plošné zastoupení jednotlivých věkových stupňů (VS) je znázorněno v grafu č. 2. Vymezení dílčích managementových ploch je na porostní ploše totožné s hranicemi porostních skupin. Popis těchto ploch je uveden v příloze č. T1 – „Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich“.

Graf č. 1 Plošné zastoupení dřevin v PR Maiberg v procentech



Graf č. 2 Zastoupení věkových stupňů



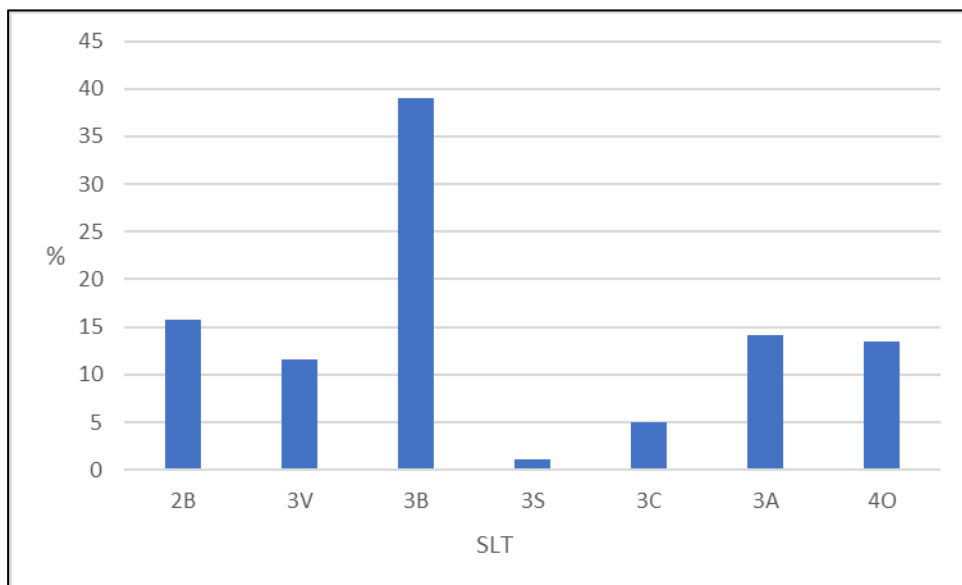
Přírodní lesní oblast	PLO 19 - Lužická pískovcová vrchovina
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	405401 LHC Česká Kamenice 405000 LHC Rumburk
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	8,87
Období platnosti LHP (LHO)	1.1.2016 – 31.12.2025
Organizace lesního hospodářství	-

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast:				
Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
2B	bohatá buková doubrava	DB 5-6 BK 2-3 HB 1-2 LP 1-2 JV JD JS	1,4656	15,81
3V	vlhká dubová bučina	BK 3-5 DB 3 JD+3 JV+1 (OL JS)+2	1,0664	11,52
3B	bohatá dubová bučina	BK 4-6 DB 2-3 HB 1-2 JD+2 (LP JV JS)+1	3,6131	38,98
3S	svěží dubová bučina	BK 5-7 DB 2-3 JD 1-3 Lp+1 HB+ JV	0,1054	1,137
3C	vysýchavá dubová bučina	BK 6 DB 3 LP 1 HB+ BO+ (JV JS)+	0,4613	4,978
3A	lipodubová bučina	BK 4-5 DB 1-2 LP 1-2 JV 1-2 JL 1-2 (HB JS JD)+1 BŘK TŘ	1,3103	14,14
4O	svěží dubová jedlina	BK 1-2 DBL 3-4 JD 4 OS 1 LP 1	1,2459	13,44
Celkem			9,2680	100 %

Přirozená skladba dle Průši (1971)

Graf č. 3 Plošné zastoupení jednotlivých SLT



Porovnání přirozené a současné skladby lesa

Porovnáváme-li současnou a přirozenou dřevinnou skladbu podle Průši (1971), viz tabulka, lze konstatovat, že současný poměr listnáčů a jehličnanů se přibližuje přirozené dřevinné skladbě. Ovšem v přirozené dřevinné skladbě není zastoupen smrkem, je však v současném druhovém sloužení substituován jedlí bělokorou, jejíž zastoupení podle přirozené dřevinné skladby by mělo být až 15 %. Z listnáčů vykazuje plošný deficit buk lesní, který by dle přirozené dřevinné skladby měl mít zastoupení okolo 47 %. Ovšem reálné podmínky na stanovišti vypovídají o tom, že tento údaj je zřejmě nadhodnocen, stanoviště je preferováno dubem. V současné skladbě je oproti přirozené dřevinné skladbě vyšší zastoupení dubu a jasanu ztepilého.

Zkratka	Název dřeviny	Současné zastoupení (ha)	Současné zastoupení (%)	Přirozené zastoupení (ha)	Přirozené zastoupení (%)
Jehličnany					
JD	Jedle bělokorá	-	-	1,39	15
SM	Smrk ztepilý	0,87	9,9	-	-
MD	Modřín opadavý	0,18	2,0	-	-
VJ	Borovice vejmutovka	+	+	-	-
Listnáče					
BK	Buk lesní	0,22	2,4	4,36	47
DB	Dub	3,86	43,4	2,67	29
HB	Habr obecný	+	+	0,46	5
LP	Lípa srdčitá	+	+	0,28	3
BR	Bříza bělokorá	0,12	1,3	-	-
JS	Jasan ztepilý	3,05	34,3	+	+
KL	Javor klen	0,55	6,2	-	-
Celkem		8,89	100 %	-----	-----

Přílohy:

T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

T2 - Rámcové směrnice péče o les podle souborů lesních typů

M3- Mapa dílčích ploch a objektů

M4 - Lesnická mapa typologická

M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup

A. ekosystémy

ekosystém:	L3.1 Hercynské dubohabřiny (as. <i>Galio sylvatici-Carpinetum betuli</i> , <i>Stellario holostaeae-Carpinetum betuli</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
• rozloha ekosystému (zachovat stav z roku 2022)	Dubohabřiny porůstají cca polovinu rezervace.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
• přítomnost vývojových fází ekosystému	Víceméně stejnověký porost. Semenačky většiny dřevin jsou přítomné, ale dosahují velikosti maximálně do 20 cm. Veškeré starší semenačky jsou buď skousnuty na tuto úroveň, nebo úplně chybí. Na lokalitě tím pádem zcela chybí mladá generace lesa, nacházejí se zde pouze dospělí a dospívající jedinci a posledních zhruba 20 let není na lokalitě zastoupeno vůbec. Stejně tak chybí padlé tlející stromy v různých stádiích rozkladu, resp. se vyskytují pouze vzácně.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý
• výskyt charakteristických, diagnostických a významných druhů rostlin	Stromové patro tvoří habr obecný a duby (d. letní a zimní), v bylinném patře je hojně zastoupena lilie zlatohlavá a lipnice hajní, ostatní diagnostické druhy se vyskytují ojediněle až vzácně (jaterník podléška, kopytník evropský, ptačinec velkokvětý, válečka lesní, violka lesní, zvonek broskvolistý). Důvodem nízké pokryvnosti diagnostických druhů jsou nadměrné stavy spárkaté zvěře, která sešlapem, okusem a eutrofizací negativně ovlivňuje složení bylinného patra a vytváří prostor pro příchod nepůvodních druhů.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
• nedominující invazní a expanzní druhy	Díky nadměrným stavům zvěře a s tím spojenou zvýšenou eutrofizací se v bylinném patře hojně vyskytují nitrofilní druhy netýkavka malokvětá, kopřiva dvoudomá a česnáček lékařský, místy se objevuje třtina křovištní. Uprostřed jižního svahu se nachází porost pámelníku bílého.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se

ekosystém:	L4 Suťové lesy (as. <i>Mercuriali perennis-Fraxinetum excelsioris</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
• rozloha ekosystému (zachovat stav z roku 2022)	Suťový les tvoří cca polovinu rezervace.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý
• přítomnost vývojových fází ekosystému	Víceméně stejnověký porost s vysokým podílem jasanu ztepilého, který však houfně odumírá v důsledku nekrózy jasanu. Semenačky většiny dřevin jsou přítomné, ale dosahují velikosti maximálně do 20 cm. Veškeré starší semenačky jsou buď skousnuty na tuto úroveň, nebo úplně chybí. Na lokalitě tím pádem zcela chybí mladá generace lesa, nacházejí se zde pouze dospělí a dospívající jedinci a posledních zhruba 20 let není na lokalitě zastoupeno vůbec. Díky odumírání jasanů v porostu přibývají padlé stromy. Na druhou stranu hrozí celkové rozpadnutí stromového patra.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

<ul style="list-style-type: none"> Výskyt charakteristických, diagnostických a významných druhů rostlin 	Stromové patro je tvořeno hlavně jasanem ztepilým, v příměsi se vyskytují javor klen a j. mleč, lípa srdčitá a jilm horský. V bylinném patře se ojediněle až roztroušeně vyskytují charakteristické a diagnostické druhy (pitulník žlutý, zvonek kopřivolistý, kakost smrdutý, papratka samičí, kaprad' samec). Důvodem nízké pokryvnosti diagnostických druhů jsou nadměrné stavy spárkaté zvěře, která sešlapem, okusem a eutrofizací negativně ovlivňuje složení bylinného patra a vytváří prostor pro příchod nepůvodních druhů.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se
<ul style="list-style-type: none"> nedominující invazní a expanzní druhy 	Díky nadměrným stavům zvěře a s tím spojenou zvýšenou eutrofizací se v bylinném patře hojně vyskytují nitrofilní druhy netýkavka malokvětá, kopřiva dvoudomá a česnáček lékařský, místy se objevuje třtina křovištní.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	zhoršující se

ekosystém:	L2.2 Prameništří jasanové olšiny	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> rozloha ekosystému (zachovat, ideálně navýšit stav z roku 2021) 	Prameništří jasanové olšiny se vyskytují zcela sporadicky podél potůčku.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> přítomnost vývojových fází ekosystému 	Víceméně stejnověký porost bez přítomnosti mladších věkových stádií (do 20 let). Nadměrné stavy zvěře blokují přirozenou obnovu lesa.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> výskyt charakteristických, diagnostických a významných druhů rostlin 	Stromové patro je tvořeno olší lepkavou. V bylinném patře často převládá ostřice třeslicovitá, z dalších diagnostických druhů se zde vyskytují bledule jarní, ostřice řídkoklasá, mokřýš střídavolistý, řeřišnice hořká, orsej jarní hlíznatý, válečka lesní aj. Bylinné patro je většinou netypicky vyvinuté nebo značně degradované působením nadměrných stavů spárkaté zvěře.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> nedominující invazní a expanzní druhy 	Díky nadměrným stavům zvěře a s tím spojenou zvýšenou eutrofizací a sešlapem se v bylinném patře hojně vyskytují nepůvodní druhy netýkavka malokvětá a třtina křovištní.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

B. druhy

druh:	lilie zlatohlavá (<i>Lilium martagon</i>)
--------------	--

indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> počet rostlin (zvýšení počtu jedinců na nižší tisíce) 	Vyšší stovky jedinců. V roce 2021 700 ks (Härtel 2021a), v roce 2024 1 400 ks rostlin v oplocenkách, nižší stovky rostlin mimo oplocenky (Marková, Věbrová, Dobson 2024), zatímco v roce 2011 bylo na lokalitě nasčítáno 14 870 lilií zlatohlavých (Korytářová, Sochorová, Rudolf & Löffelmann 2011). Populace lilie zlatohlavé trpí sešlapem, okusem, nitrifikací stanoviště. Rovněž bylo pozorováno napadení plísní (patrně plíseň liliová). Vitalita populace je snížena.	
	stav:	špatný
	trend vývoje:	setrvalý
<ul style="list-style-type: none"> přítomnost vývojových fází rostliny (semenáčky, sterilní a fertilní jedinci) 	Během terénního šetření v roce 2024 byly roztroušeně až hojně zaznamenány semenáčky v oplocenkách i mimo nich, takže obnova populace na původní počty je reálná, avšak musí dojít k výraznému snížení počtů spárkaté zvěře.	
	stav:	zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Konflikt dílčích zájmů ochrany přírody se nepředpokládá.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Hlavními cíli přírodě blízké péče o lesní ekosystémy se všemi jejich složkami jsou:

- nezhoršovat stav a přirozenost lesních ekosystémů, či jejich částí, které dosáhly cílového stavu, případně ponechat přírodním procesům porosty či jejich části, které cílového stavu dosáhnou nerušeným průběhem přírodních dějů
- odstranění, či maximální omezení šíření geograficky nepůvodních a invazních druhů, pokud hrozí jejich další šíření do přirozených společenstev
- podpora druhové, věkové a prostorové struktury porostů zásahy různé intenzity v uměle založených, zejména mladých lesních porostech
- uplatnění pouze výběrných způsobů lesnického managementu
- maximální využívání a podpora přirozených procesů zejména s důrazem na přirozenou obnovu
- ponechávání mrtvého dřeva a ponechávání starých stromů k dožití

V obecné rovině jsou omezení lesnické činnosti stanovená v zákoně o ochraně přírody - viz ustanovení § 26 a § 29 písm. a), dále § 50 ZOPK, týká se např. těchto činností:

- obnovní a výchovné postupy uplatňované v lesních porostech, které vedou v rámci daného porostu k dlouhodobému nahrazení, úplnému odstranění či snížení podílu zastoupení přirozené hlavní dřeviny porostů na daném stanovišti jinou dřevinou
- obnovní postupy uplatňované v lesních porostech, které neumožňují trvalé zachování porostů nejstarších věkových stupňů s přírodě blízkou druhovou skladbou v rámci daného lesního hospodářského celku
- zalesňování stanovištně nepůvodními dřevinami
- příprava půdy frézováním při obnově lesa, frézování a vytrhávání pařezů, naorávání, shrnování klestu a pařezů do valů, vyklízení veškerého mrtvého dříví a těžebních zbytků z porostů, štěpkování mrtvé dřevní hmoty a těžebních zbytků
- rušivé zásahy (těžba a vyklizování dříví) v hnízdním období od 15.2. do 31.7.

Dále jsou uvedeny příklady hospodaření na lesních pozemcích, které nevyžadují intenzivní technologie, nedochází ke změně v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystému (ve smyslu § 29 písm. a) ZOPK):

- rekonstrukce porostů invazních a stanovištně nepůvodních dřevin či porostů s nevhodnou druhovou skladbou (např. stejnověké monokulturní porosty), při kterých vznikne odlesněná plocha (holina) v zákonných limitech lesního zákona č. 289/1995 Sb. v platném znění), a zároveň je dodržena podmínka, že na ploše po těžbě zůstane ponecháno k zetlení 30 m³/ha dřevní hmoty. Pokud to dovolí geomorfologie terénu (s ohledem na bezpečnost), zůstane na místě dřevní hmota ve formě stojících stromů (pokud se nejedná o invazní druhy) rozptýlené po ploše, jinak ve formě ležícího dříví. Musí být dodržena podmínka realizace těžby mimo hnízdní období (1. 8. – 15. 2.).
- těžba úmyslná i nahodilá, při které nevznikne odlesněná plocha (holina) větší než 0,2 ha a je realizována mimo hnízdní období (1. 8. – 15. 2.)

Obecné zásady péče o les, které odpovídají výskytu lesních porostů na jednotlivých lesních typech, resp. na souborech lesních typů (SLT) náležejícím do přírodní lesní oblasti č. 19. – Lužická pískovcová vrchovina, jsou zpracovány ve formě rámcových směrnic hospodaření pro jednotlivé hospodářské soubory (HS).

b) péče o vodní ekosystémy

Rybníky a nádrže nejsou součástí PR. Při severní a severozápadní hranici teče bezejmenná vodoteč, je důležité zachovat její současný přirozený charakter.

d) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Celá lokalita trpí nadměrnými stavy spárkaté zvěře, která se v rezervaci shromažďuje a nadměrným sešlapem, okusem a nitrifikací proměňuje zdejší ekosystém. Lesní společenstva jsou víceméně stejnověká. Semenáčky většiny dřevin jsou sice přítomné, ale dosahují velikosti maximálně do 20 cm, starší semenáčky jsou buď skousnuty na tuto úroveň, nebo úplně chybí. Na lokalitě tím pádem zcela chybí mladá generace lesa, nacházejí se zde pouze dospělí a dospívající jedinci a posledních zhruba 20 let není na lokalitě zastoupeno vůbec (Douda, Janeček 2021). Stejně tak chybí padlé tlející stromy v různých stádiích rozkladu, resp. se vyskytují pouze vzácně. To se negativně projevuje na druhovém složení epixylických společenstev mechorostů a především hub. Suťový les navíc odumírá díky nekróze jasanu. Vzhledem k absenci vzrostlého zmlazení dřevin hrozí úplný rozpad jasanových porostů a vznik bezlesí.

Díky nitrifikaci se v bylinném patře prosazují na dusík náročné byliny jako jsou kopřiva dvoudomá, netýkavka malokvětá, česnáček lékařský a třtina křovištní. Místy je bylinné patro značně rozvolněné nebo zcela chybí, zvláště patrné je to kolem potůčku v západní části rezervace. V zachovalejších částech rezervace je bylinné patro uniformní s dominující lipnicí hajní, druhy jako jaterník podléška, zvonek broskvolistý, ptačinec velkokvětý se vyskytují jen ojediněle.

Předmětem ochrany je zatím stále poměrně bohatá populace lilie zlatohlavé, která se vyskytuje v dubohabřině v jižní, jihovýchodní a východní části rezervace. Bohužel i ta trpí nadměrným sešlapem, okusem a nitrifikací stanoviště. H. Härtel v roce 2021 během botanického průzkumu zaznamenal přibližně 700 ks (Härtel 2021a), zatímco v roce 2011 bylo na lokalitě nasčítáno 14 870 lilií zlatohlavých (Korytářová, Sochorová, Rudolf & Löffelmann 2011). Jistou nadějí na záchranu populace skýtají tři oplocenky vybudované v místech nejbohatšího výskytu lilií. Do jisté míry napomáhá i intenzivní redukce zvěře, která zde probíhá v letech 2023–2025 v režijní honitbě LS Rumburk. Během terénního šetření v roce 2024 bylo v oplocenkách spočítáno 1400 rostlin, nižší stovky rostlin se vyskytovaly i mimo oplocenku a zaznamenány byly i semenáčky (Marková, Věbrová, Dobson 2024). Populaci je třeba každoročně sledovat.

Pro zachování předmětů ochrany nejen populace lilie zlatohlavé, ale i celého lesního ekosystému, je z dlouhodobého hlediska naprosto nezbytné radikální snížení stavů spárkaté zvěře.

e) péče o populace a biotopy živočichů

Dle stanovištních podmínek ZCHÚ odpovídají světlé jasenině na bazické vyvěřelině nad údolím toku, především lesní saproxylické, fytofágní i predáční druhy, déle myrmekofilové, mykofágové, nidikolní a dutinové druhy, s ohledem na přítomnost zvěře koprofágní druhy, při západní hranici ZCHÚ, v korytě toku při patě svahu také hygro- a hydrofilní či ripikolní druhy břehů tůní a potoků, případně podmáčených lesů. V ochranném pásmu především při východní hranici ZCHÚ jsou to pratikolní druhy kosených mezofilních luk a lesní okraje nabízejí nektaronosné druhy keřů pro florikolní skupiny.

Kontinuitu lesních porostů a význam z hlediska ochrany přírody potvrzuje řada reliktních, zde především terikolních a saproxylických nosatců. S ohledem na jejich nemožnost migrace (bezkrídle formy) a tím omezený akční radius, citlivou vazbu na klima prostředí a vhodný materiál k vývoji, jsou ideálními příklady pro nutnost zachování různých typů dřevní hmoty k přirozenému rozkladu, a to v tomto případě od tenkých větví po pařezové a kmenové části. Tohoto materiálu je v ploše ZCHÚ více, jak dostatečné množství, jelikož porost je tvořen výrazně jasem, který je ve fázi rozpadu. V tomto ohledu není nutné zachování vzniklé hmoty po vývratech a zlomech v plném rozsahu. Pochopitelné je jeho částečné odstraňování kolem lesních cest a oplocenek. Veškerou ponechanou dřevní hmotu vzniklou z údržby či nenutnější těžby **neštěpkovat** – vzniká tím pouze nevhodné zaplísňené prostředí s minimální možností obsazení významnějšími formami saproxylů. Holosečná těžba je zde nepřipustná. Severní okraj ZCHÚ navazuje na hospodářský porost modřínu, zde by již mohlo být chráněnou podsadbou podpořeno zastoupení původních druhů dřevin, vč. např. jedle či klenu.

Příklad holoseče zde vznikl v roce 2023 na svahu při západní hranici ZCHÚ, po odtěžení kůrovcové smrčiny. Vzniklá plocha má rozsah až k patě svahu, resp. hranici ZCHÚ a výrazně prosvětliла koryto toku. Tento efekt může velmi vhodný pro rozvoj společenstev břehových strží, které jsou zde hojně prakticky po celé délce koryta. Bohužel stav hladiny toku je sice celoročně vydatný, ale již v nedostatečné míře pro odplavení bahnité části a detritu. Písčité břehy jsou zde pouze v minimální míře, nebo je nahrazují kamenité či naopak bahnité plochy. V budoucnu je vhodné tato místa navštěvovat a pokusit se o zachycení významnějších ripikolních druhů brouků, kteří byli v minulosti přítomní, např. *Bembidion stomoides*. Eroze zde hojně pokračuje hlavně pohybem zvěře, případně po přivalových deštích.

Při západní hranici byla obnovena cesta pro odvoz dřevní hmoty a zpřístupnila tak prostor také pro nepovolenou, třebaže drobnou těžbu. Lokalitu je vhodné sledovat kontrolami ZCHÚ a případně bránou u vjezdu do porostu zamezit vjezd techniky, hl. čtyřkolek. V případě korunových zlomů či vývrátů směrem do okolních lučních ploch je možné odstranění hmoty, jelikož by zde bránily údržbě luk.

Prakticky celá lokalita je pod silným tlakem zvěře, což se projevuje velmi výraznou erozí, okusem podrostu a přirozeného zmlazení (leckde patrné na výmladcích buku i jilmu) či eutrofizací. Určitý pozitivní vliv na světlost porostu a diverzitu podrostové části má narušování drnu a určitá možnost prosperity konkurenčně slabších druhů rostlin. Erozní plochy jsou však velkoplošné a pozitivnější vliv je pouze lokální až minimální. Pro možnost rozvoje podrostu je zde nevyhnutelná tvorba oplocenek, soustředěná např. do okolí vzrostlejších dubů, lip, jilmů či jedle (viz přítomné staré oplocení – nutno odstranit), kde bude možnost jejich zmlazení (příp. podpořit i dosadbou), a samozřejmě do míst s výraznější agregací lilií. Vyloučená je přítomnost příkrmných zařízení či újedí v ZCHÚ či jejím okolí. Velmi vhodný by byl razantní redukční zásah do zdejších stavů zvěře (zvláště po kůrovcové kalamitě a následné agregaci zvěře z širšího okolí do plošek s listnatými porosty).

Území je součástí recentního výskytu kriticky ohroženého střevlíka *Carabus auratus* Linnaeus, 1761 (cf. Blažej 2022), kterého se v roce 2023 nepodařilo potvrdit (cf. Šmíd et al. 2023). V budoucnu je během inventarizačních průzkumů ZCHÚ možné v rámci sledování ochranného pásma ověřovat jeho zdejší výskyt! Tím mohou být získána data důležitá pro ochranu celého regionu!

Výsledky z PR Maiberg je velmi vhodné kombinovat s PP Sojčí rokle, která leží západním směrem v bezprostřední blízkosti a svým charakterem i problematikou péče o ZCHÚ je velmi obdobná (cf. Blažej 2012, Černý 2012, Šmíd et al. 2023).

g) zásady jiných způsobů využívání území

Nejsou navrhována.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Příloha:

T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 - Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Ochranné pásmo není vyhlášené, je jím tedy dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ. Lokalita je lemována ze severu kalamitní holinou po smrkové monokultuře, z jihu a východu pastvinou a pravidelně sečenou loukou. Na území ochranného pásma nejsou navrhovány žádné zásahy a činnosti.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Vedení hranice ZCHÚ je v terénu zřetelně odlišitelné okolními pastvinami a loukami, ze severu a severovýchodu tvoří hranici vodoteč. Je třeba území vyznačit v souladu s legislativou pruhovým značením a tabulemi se státním znakem.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

Tato opatření nejsou navrhována.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Nejsou navrhována.

c) ostatní

Tato opatření nejsou navrhována.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Tato opatření nejsou navrhována. V případě vyšší návštěvnosti přijmout opatření k regulaci a usměrňování osob.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Území bude vybaveno hraničníkem s informací o PR (1 ks). Území může sloužit k pořádání odborných exkurzí.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

- Monitoring lilie zlatohlavé – sledování početního stavu a vitality populace
- Botanický inventarizační průzkum - sledovat stav bylinného patra

- Bryologický inventarizační průzkum - sledovat stav populace kadeřavce kyjovitého (*Ulotricha coarctata*) případně dalších vzácných epifytických mechorostů
- Mykologický inventarizační průzkum

Území je součástí recentního výskytu kriticky ohroženého střevlíka *Carabus auratus* Linnaeus, 1761 (cf. Blažej 2022), kterého se v roce 2023 nepodařilo potvrdit (cf. Šmíd et al. 2023). V budoucnu je během inventarizačních průzkumů ZCHÚ možné v rámci sledování ochranného pásma ověřovat jeho zdejší výskyt. Tím mohou být získána data důležitá pro ochranu celého regionu. Výsledky z PR Maiberg je velmi vhodné kombinovat s PP Sojčí rokle, která leží západním směrem v bezprostřední blízkosti a svým charakterem i problematikou péče o ZCHÚ je velmi obdobná (cf. Blažej 2012, Černý 2012, Šmíd et al. 2023).

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Obnova pruhového značení	1,6 km	2 x za platnost	10 000,-
Údržba hraničnicků, tabulí se státním znakem	3 ks	4x za platnost	15 000,-
Dosadba dřevin	150 ks	dle potřeby	20 000,-
Budování oplocenek	200 m	dle potřeby	50 000,-
Individuální ochrana dřevin	150 ks	dle potřeby	20 000,-
Kontrola, údržba a oprava oplocenek a individuálních ochran	300 m	dle potřeby	50 000,-
Založení monitorovací plochy lilie zlatohlavé	2 ks	1x, pravidelně sledovat	20 000,-
Výřez pámelníku bílého	100 m ²	1x, sledovat úspěšnost zásahu	20 000,-
N á k l a d y c e l k e m (Kč)			205 000,-

Předpokládané orientační náklady jsou stanoveny pouze s ohledem na § 68 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Finančně-právní stránka je vždy řešena až před realizací konkrétních zásahů.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- AOPK 2015: Plán péče o přírodní rezervaci Maiberg na období 2015 – 2023. Unpublished manuscript. Deposited in: Správa Národního parku České Švýcarsko, Krásná Lípa, 38 pp.
- AOPK 2023: Nálezová databáze ochrany přírody. On-line <https://portal.nature.cz/nd/>
- Blažej L. 2012: Inventarizační průzkum střevlíkovitých brouků (Coleoptera, Carabidae), nosatcovitých brouků (Coleoptera, Curculionidae) a žahadlového blanokřídlého hmyzu (Hymenoptera, Aculeata) v připravovaném ZCHÚ Maiberg u osady Filipov a Sojčí rokle u Janské. Msc. Depon in Správa CHKO Labské pískovce, Děčín, 19 pp.
- Černý J. 2012: Připravované ZCHÚ Maiberg a Sojčí rokle – Lepidopterologický průzkum. Msc. Depon in Správa CHKO Labské pískovce, Děčín, 13 pp.
- HÄRTEL H. (2021): Botanická inventarizační průzkum Přírodné rezervace Maiberg – flora
- HÄRTEL H. (2021): Botanická inventarizační průzkum Přírodné rezervace Maiberg – vegetace
- KOLÁŘOVÁ E. (2023): Bryologický inventarizační průzkum PR Maiberg. – 15 p., Ms. (depon in: knihovna Správy CHKO Labské pískovce v Děčíně).
- KOLÁŘOVÁ E. (2024): *Uloa coarctata*. – In: Dřevojan P. et al., Zajímavé bryofloristické nálezy XLI, Bryonora 73: 72.
- KUČERA J., VÁŇA J. & HRADÍLEK Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis, [Bryoflora České republiky: aktualizace seznamu a červeného seznamu a stručná analýza]. – Preslia 84: 813–850.
- MARKOVÁ I. (2008): Mechorosty Českého Švýcarska (Labských pískovců). – In: Bauer P., Kopecký V. & Šmucar J. (eds.), Labské pískovce – historie, příroda a ochrana území., AOPK ČR, Správa CHKO Labské pískovce, Děčín, p. 106–120.
- NĚMCOVÁ L. (2000): *Orthotrichum patens*. – In: Anonymus, Zajímavé nálezy, Bryonora 26: 13.
- NĚMCOVÁ L. (2011): Inventarizační průzkum připravovaného ZCHÚ u Janské pro obor bryologie (mechorosty). 10s. Depon in AOPK ČR.
- Podroužková Š. (2012): Inventarizační průzkum na území připravovaného ZCHÚ Maiberg u Janské pro obor malakologie. AOPK ČR. s. 6.
- Šmíd K., Blažej L. & Černý J. (eds) 2023: Zoologický průzkum PR Maiberg (Janská/Česká Kamenice-Filipov, severní Čechy) - brouci (Coleoptera) a motýli (Lepidoptera). Msc. Depon. In Správa CHKO Labské pískovce a NP České Švýcarsko, Krásná Lípa. 70 pp.
- Vávra J. 2021: Metodika pro interpretaci výsledků botanických průzkumů na lokalitách se střety zájmů mezi orgány ochrany přírody a investory. (Methodology for interpretation of the results of botanical surveys in locations with conflicts of interest between nature protection authorities and investors). Sborník Oblastního Muzea v Mostě, Řada Přírodovědná, Supplementum 2021: 1–72 pp. + appendix (in Czech, English summary).
- Waldhauserová 2022:

4.3 Seznam používaných zkratek

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR
IUCN – International Union for Conservation of Nature
CHKO – chráněná krajinná oblast
CHOPAV – chráněná oblast přirozené akumulace vod
KN – katastr nemovitostí
OP – ochranné pásmo
PK – parcelní katastr
PR - přírodní rezervace
ZCHÚ – maloplošné zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Správa NP České Švýcarsko

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 - **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 - **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 - **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 - **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 - **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 - **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Fotografie: Příloha F1 – **Vybraná fotodokumentace**

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje

Příloha T1 - **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**

JPRL	část	výměra (ha)		číslo	dřeviny (zast.)	stupeň příroze- nosti	doporučený zásah	naléha- vost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
		ZCHÚ	PSK						
6A 2/1	1	0,30	0,30		DBZ 45 BR 40 BK 10 SM 5	3c	Prořezávka ve prospěch cílových dřevin		Spodní etáž 100 % SM Tlak zvěře, totální okus spodní etáže Výstavky DB, JS BR poškozena sněhem a námrazou
6A 3	1	0,90	0,90		DB 70 MD 20 JS 5 BR 5	3c	Redukce MD a odstranění DBC		+ DBC, KL
6A 5	2	1,44	1,44		JS 70 BK 15 DBZ 10 SM 5	3c	Výběrné hospodaření Možná probírka mírné intenzity s redukci JS Vybudování oplocenky Zachování páteřní sítě starých stromů (KL, DBZ), Vytvoření sítě vyklizovacích linek		+ BR, KL, OL, výstavky DBZ, BK, HB, prosychající JS Totální okus semenáčků
6A 5a	1	0,29	0,29		DBZ 95 SM 5	3c	Bez zásahu. V případě potřeby redukce pámelníku		+ BK, KL, BR
6A 7	1	5,50	5,50		DBZ 55 JS 30 KL 10 LP 5	3c	Zachování páteřní sítě starých stromů (LP, DB), možná probírka mírné intenzity s redukci JS, MD Výběrné hospodaření Vybudování oplocenky Vytvoření sítě vyklizovacích linek		+ SM, BK, BR, TR, HB, MD, prosychající JS, výstavky DBZ, LP, MD, KL, BK Intenzivní okus semenáčků
6A 11	1	0,46	0,46		SM 85 VJ 10 BO 5	7	Smýceno		Zalesnění DB, BK, JD
271E 9	1	0,40	0,40		DB 100	3a	Bez zásahu		



Rámcové směrnice péče o les podle souborů lesních typů – PR Maiberg

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
1	Zvláštního určení	2B, 3B	Živná stanoviště nižších a středních poloh
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
	SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	
	2B	DB 60, BK 30, HB 10, LP, JV, BRK	
	3B	BK 60, DBZ 20, JD 10, LP 10, HB, JV, JS, JLH	
Porostní typ A		Porostní typ B	
Přírodě blízké porosty (doubravy, suťové lesy, bučiny) s nepatrným zastoupením nepůvodních druhů, inverzní polohy			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
Účelový výběr			
Obmýť*	Obnovní doba*	Obmýť*	Obmýť*
Fyzický věk	Nepřetržitá		
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Samovolný vývoj s uplatněním přírodních procesů v max. míře, podpora půdoochranné funkce porostů, max. využití přirozené obnovy stanovištně původních dřevin, redukce JS, MD, DBC			
Způsob obnovy a obnovní postup			
Upřednostnit bezzásahovost, uplatňovat jednotlivý až skupinový výběr zaměřený na odstranění stanovištně nepůvodních dřevin (MD, DBC, SM), podporovat semenáčky stanovištně původních dřevin, přirozená obnova, ruční příprava půdy, jamková sadba, trojúhelníkový spon			
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Ochrana semenáčků stanovištně původních dřevin proti spárkaté zvěři formou. oplocenek/individuálních ochran, doplnění náletu cílovými dřevinami (BK, JLH, DB, JD). Doporučený podíl MZD 80-100 % (JD, DB, BK, BR, JV, KL, OS, LP).			
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
U jedle bělokoré chybí rodičovské stromy, proto její doplnění podsadbou v hloučcích až skupinách pod současné porosty (ne na holiny). Dosadba JLH, JD, DB, BK.			
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů.			
Odstranění stanovištně nepůvodních druhů dřevin a JS, nerozvolňovat příliš zápoj, výhledově samovolný vývoj.			
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb			
30 % vyvrácených stromů a souší ponechat na místě, ponechávat doupné stromy. Vývraty neodřezávat od kořenových balů.			
V případě kalamitní těžby zákrok vždy předem konzultovat s orgánem ochrany přírody			
Použití chemických prostředků v porostech není přípustné.			
Poznámka			
Případné těžební zásahy v ZCHÚ provádět s minimálním narušením půdního krytu. Dále nesmí docházet k výraznému poškození stojících stromů a semenáčků stanovištně původních dřevin. Šetrné vykonávání prací s ohledem na přírodní prostředí. Veškeré těžební práce provádět v zimním období. (při sněhové pokrývce, nebo při zámrazu).			

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
2	Zvláštního určení	4O – oglejená svěží dbJD	Stanoviště převážně na bázi svahů, v potočních úžlabích, svahových prameništích a v terénních depresích na mírných svazích
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
PCHS	SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)	
	4O	SM 60, BK 20-30, JD 5-10, KL+, BR+, JS +, OL +	
Porostní typ A		Porostní typ B	
Převážně smrkové porosty s výplní domácích melioračních dřevin i s příměsí introdukovaných a stanovištěně nepůvodních dřevin.			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
Účelový výběr			
Obmýetí*	Obnovní doba*	Obmýetí*	Obmýetí*
Fyzický věk	Nepřetržitá		
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Podpora půdoochranné funkce porostů, max. využití přirozené obnovy stanovištěně původních dřevin, redukce MD a JS, likvidace VJ			
Způsob obnovy a obnovní postup			
Obnova náseky (s procloněním) v kombinaci s jednotlivým i skupinovým výběrem zaměřeným zprvu na odstranění stanovištěně nepůvodních dřevin (MD, VJ), preference přirozené obnovy cílových dřevin, ruční příprava půdy, brázdová nebo jamková příprava půdy, pravidelný spon, využití předsunutých prvků obnovy (skupin)			
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Ochrana semenáčků stanovištěně původních dřevin proti spárkaté zvěři formou oplocenek/individuálních ochran, ochrana proti buření, doplnění náletu cílovými dřevinami (BK, JLH, DB, JD). Přednostně přirozená obnova původních dřevin. Pokud chybí mateřské stromy podpora obnovy zejména původní jedle bělokoré, popř. dub letní; umělá obnova pouze na části plochy ve skupinách, ne celoplošně. Doporučený podíl MZD 80-100 % (JD, DB, BK, BR, JV, KL, OS, LP).			
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
U jedle bělokoré chybí rodičovské stromy, proto její doplnění podsadbou v hloučcích až skupinách pod současné porosty (ne na holiny). Dosadba JLH, JD, DB, BK.			
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů.			
Obnovu citlivých dřevin chránit před škodami působenými zvěří, přednostně skupinově (malé oplocenky).			
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb			
30 % vyvrácených stromů a souší ponechat na místě, ponechávat doupné stromy. Vývraty neodřezávat od kořenových balů.			
Poznámka			
Případné těžební zásahy v ZCHÚ provádět s minimálním narušením půdního krytu. Dále nesmí docházet k výraznému poškození stojících stromů a semenáčků stanovištěně původních dřevin. Šetrné vykonávání prací s ohledem na přírodní prostředí. Veškeré těžební práce provádět v zimním období. (při sněhové pokrývce, nebo při zámrazu).			

Příloha M1 - Orientační mapa s vyznačením území



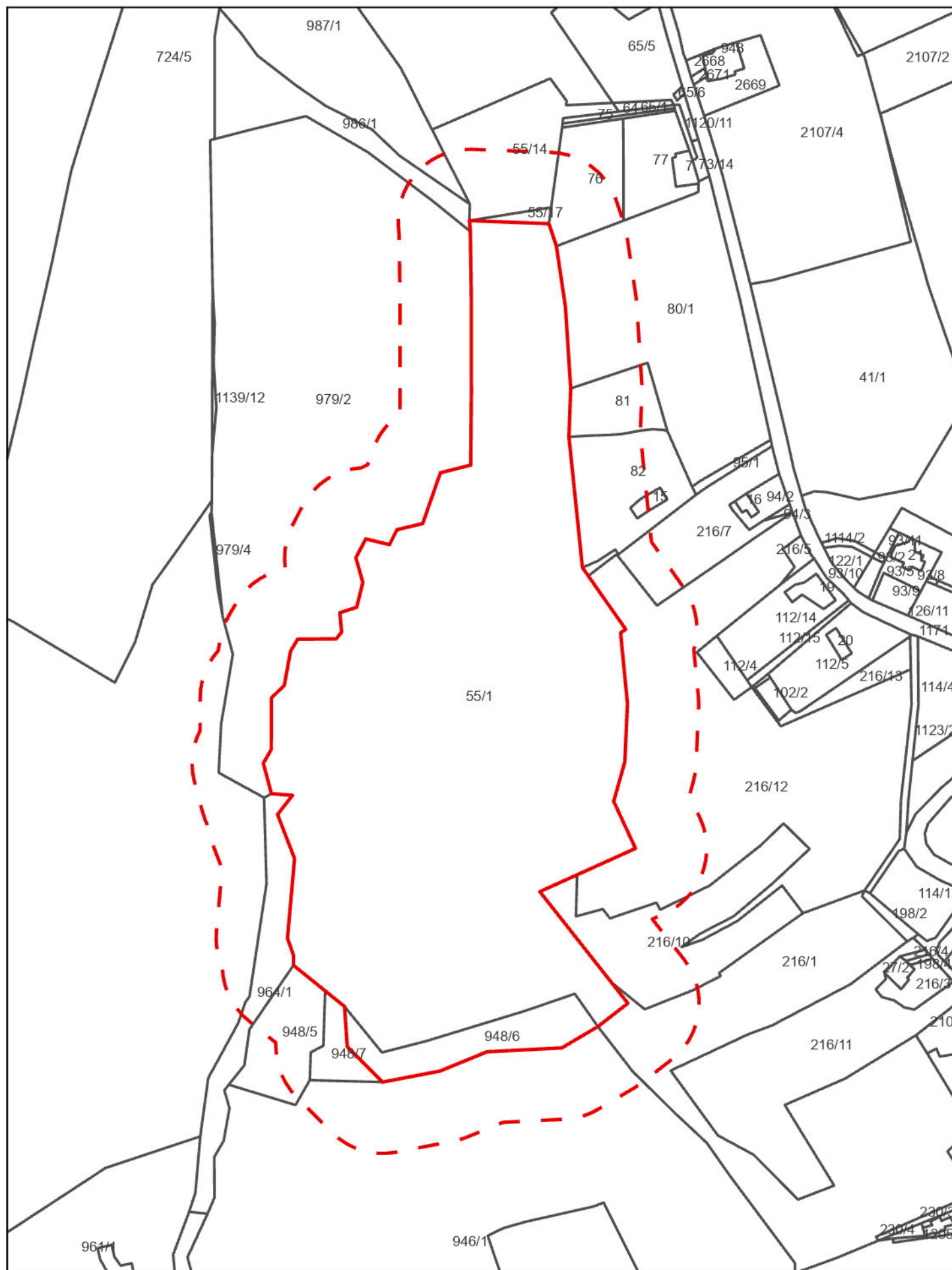
-  hranice PR Maiberg
-  hranice ochranného pásma



podkladová data: © AOPK ČR, ČUZK
vydal: SNPCS

0 0,25 0,5 1 km



Příloha M2 - Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma



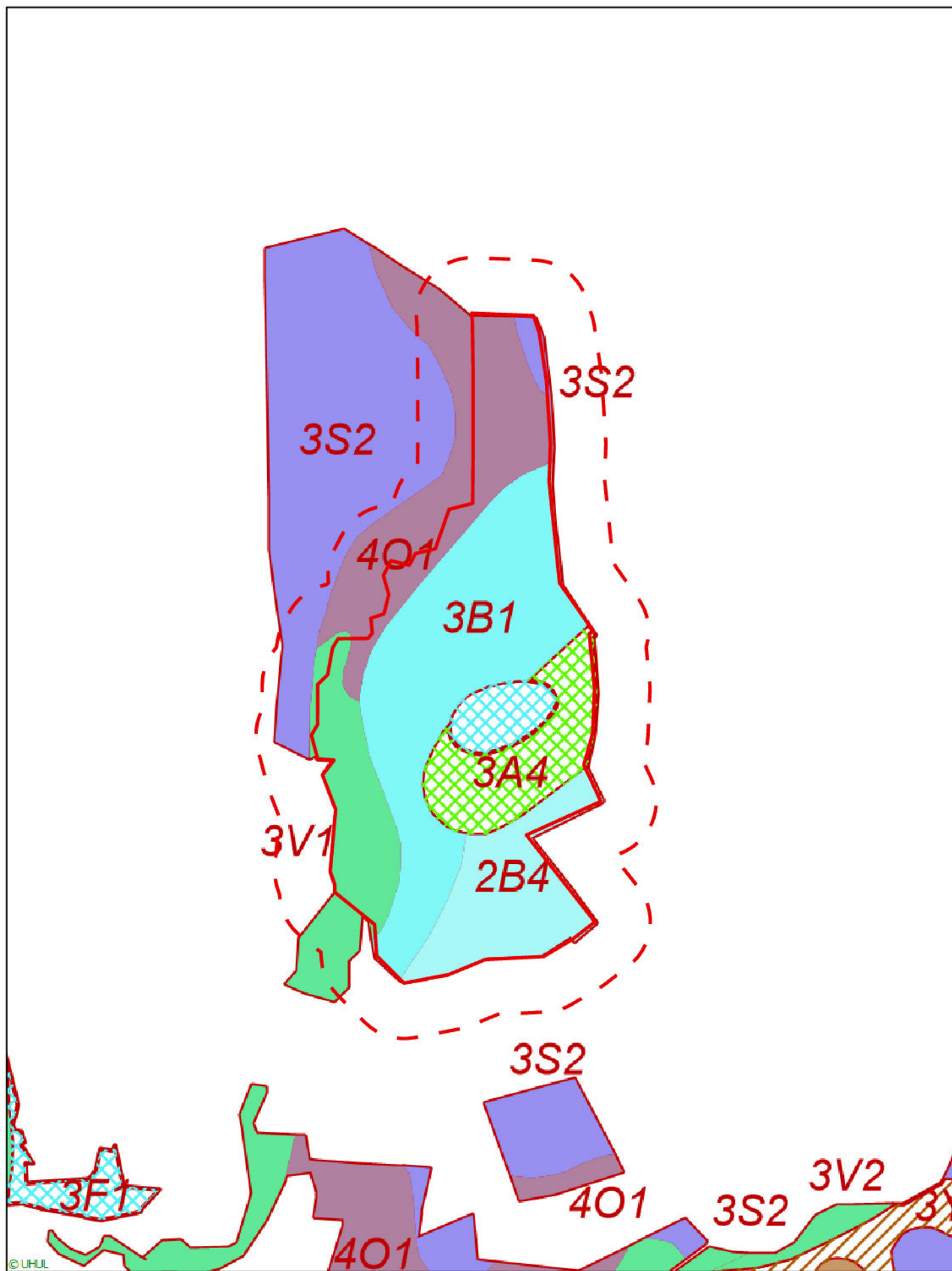
-  hranice PR Maiberg
-  hranice ochranného pásma

podkladová data: © AOPK ČR, ČÚZK
vydal: SNPCS

0 50 100 200 m



Příloha M4 - Lesnická mapa typologická



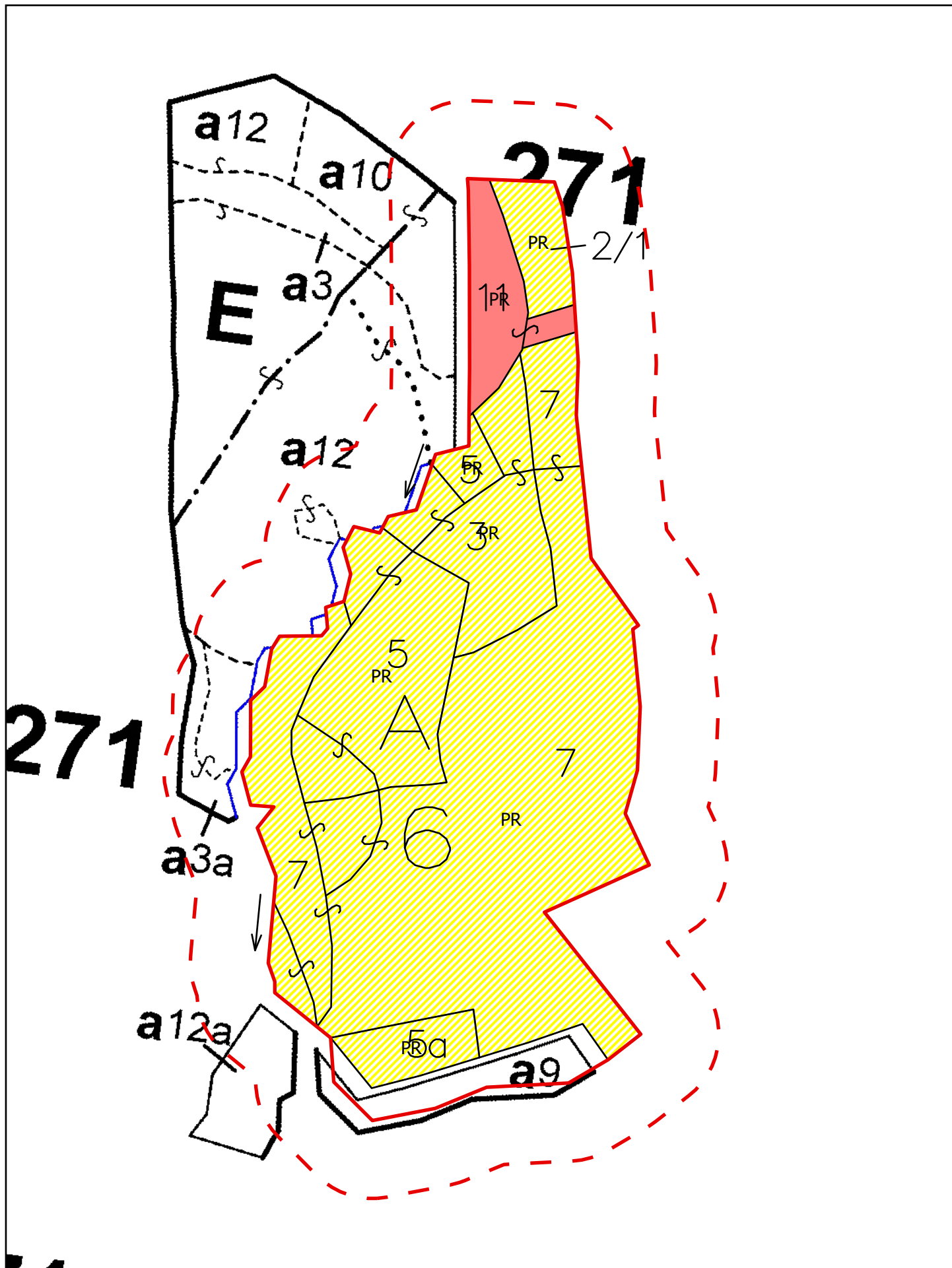
- hranice PR Maiberg
- hranice ochranného pásma

podkladová data: © AOPK ČR, UHUL
vydal: SNPCS

0 50 100 200 m



Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních pozemků



hranice PR Maiberg
 hranice ochranného pásma

7 - les nepůvodní
 3c - les přírodě blízký

podkladová data: © AOPK ČR, UHUL
vydal: SNPCS

